

COMMUNICATING PEACE AND ENHANCING DIALOGUE:

RECONSIDERING THE ROLE OF
MEDIA IN CONFLICT RESOLUTION

BARIŞIN İLETİŞİMİ VE
DİYALOĞUN GELİŞTİRİLMESİ:

MEDYANIN ÇATIŞMA
ÇÖZÜMÜNDE ROLÜNÜN
YENİDEN İNCELENMESİ

COMMUNICATING PEACE AND ENHANCING DIALOGUE: RECONSIDERING THE ROLE OF MEDIA IN CONFLICT RESOLUTION

Published by

Democratic Progress Institute

11 Guilford Street

London WC1N 1DH

www.democraticprogress.org

info@democraticprogress.org

+ 44 (0) 20 7405 3835

Design, typesetting and cover design copyright © Medya Production Center

© DPI – Democratic Progress Institute

DPI – Democratic Progress Institute is a charity registered in England and Wales.
Registered Charity No. 1037236. Registered Company No. 2922108

This publication is copyright, but may be reproduced by any method without fee or prior permission for teaching purposes, but not for resale. For copying in any other circumstances, prior written permission must be obtained from the publisher, and a fee may be payable.

October 2021

contents

- 06** Foreword
- 08** Introduction
- 09** **The Role of Media in Promoting Peace:
Experiences of the Troubles**
 - 09** Lack of Interest in the Not-So-Far-Away Conflict
 - 11** Rumours About ‘Talks About Talks’
 - 13** Words Matter
 - 16** Pursuing ‘the Truth’
 - 17** After the Good Friday Agreement
- 20** **Questions and Answers**
- 25** **The Current Media Climate in Turkey:
Challenges and Opportunities**
- 29** **Communicating Peace and Enhancing Dialogue:
Reconsidering the Role of Media in Turkey**
- 32** **Conclusion**
- 68** **DPI Aims and Objectives**
- 72** **Board Members**
- 78** **Council of Experts**

foreword

DPI held an in-person reverse Comparative Study Visit (CSV) entitled 'Communicating Peace and Enhancing Dialogue: Reconsidering the Role of Media in Conflict Resolution' on 23 October in Istanbul. The event aimed to foster an inclusive debate on the benefits of peace during a challenging time in Turkey, by exploring how media can play a pivotal part in raising awareness of key issues related to peace. The event explored the potential ways in which the media can make use of the growing momentum for the Kurdish issue in Turkey and how it can play a meaningful role in starting and sustaining a well-rounded public debate on issues pertaining to peace and conflict resolution.

The meeting brought together a diverse group of committed and influential journalists, columnists, editors, and broadcasters from across Turkey's media spectrum. The group included both reoccurring and new participants to ensure continuity while increasing diversity.

Our keynote speaker Owen Boycott, former Ireland correspondent for The Guardian, discussed his first-hand experience as a journalist reporting the Troubles in Northern Ireland and shared with the group the role that the media can play in promoting peace, in terms of both opportunities and challenges. In his presentation, Bowcott touched upon issues such as desensitization towards and normalisation of violence; problems regarding stimulating interest among news editors and readers in England, who had grown numb and disinterested after decades of violence; journalists being tapped; as well as how to navigate speculations about secret talks as a journalist. Bowcott also talked in detail about the importance of being sensitive about the language as a journalist.

In the afternoon session, participants engaged in a discussion about the current media climate in Turkey and the role of media in conflict resolution, moderated by DPI's Council of Experts member, political commentator, and columnist, Ali Bayramoğlu.

The discussion started by focusing on what it means to be a journalist in Turkey right now, the function of mainstream media in Turkey as a tool for government propaganda, and alternative platforms that are mainly online. Participants discussed the largely disruptive role that the media has played during the previous peace process. However, at the same time, it was also expressed that certain taboo topics became mainstream and were more freely discussed during the resolution process, including with high-level government representatives. Nowadays, the situation regarding certain aspects of these taboo issues is much worse than before. The discussion also touched upon journalistic responsibilities and the use of language, the politicisation of language. Journalists also talked about self-censorship and the pressures that they face from all sides in the field, especially during times of active conflict and curfews.

Overall, the reverse CSV, carried out during the course of a difficult time in Turkey, proved to be timely and provided the media group with a platform to hear from a journalist's first-hand experiences from the Northern Ireland case, as well as discuss their own experiences.

DPI will continue to include the media group in its programme. A full detailed summary of the event will be produced and distributed in due course.

This reverse CSV forms part of a larger series of activities planned in the context of the project: "Forging Pathways to Peace and Democracy in Turkey", supported by the Norwegian, Irish, and Swiss governments.

Kerim Yildiz

Chief Executive Officer

Democratic Progress Institute

introduction

DPI's Head of Turkey Programme, Dr Esra Elmas opened the meeting and welcomed the participants, many of whom joined an in-person meeting for the first time since the start of the pandemic. Elmas introduced the topic of the meeting, "Communicating Peace and Enhancing Dialogue: Reconsidering the Role of Media in Conflict Resolution." In the opening remarks, she noted that there has been a silence about the topics of peace and the Kurdish issue in Turkish politics especially since 2015. Recently, there has been a slow shift as political party leaders and representatives restarted talking about the issue and the peace process that took place between 2013-2015, making both negative and positive comments about the peace process. Nevertheless, there is a growing momentum about the topic.

To date, the media in Turkey has played a mostly reactive role - reporting on the Kurdish issue only when politicians made statements on the matter. However, media could play a much more different and proactive function in this matter. By creating a peace agenda, the media could focus on reporting on the benefits of peace, representing diverse points of view on the matter, reporting first person accounts, and holding politicians accountable for their promises in the past. DPI has been focusing on the potential benefits of peace, where the media can play a crucial role. This meeting aimed to re-contemplate the role the media can play in communicating peace and in creating space for dialogue.

The Role of Media in Promoting Peace: Experiences of the Troubles

Owen Bowcott is Guardian's former Northern Ireland and legal correspondent. He was a reporter on the ground during the Troubles in Northern Ireland.

Bowcott started his presentation by sharing his experience as the Northern Ireland Correspondent for The Guardian, living in Belfast between 1991 and early 1994 and then again from 2006 and 2007 when the peace process delivered a cross-party government in the devolved assembly at Stormont. Over the years, he has been back repeatedly to cover stories about the Troubles and its residual problems. During his time at the newspaper, Bowcott also worked on the foreign desk and travelled occasionally to Istanbul, Ankara, south-east Turkey, and northern Iraq to cover the Kurdish issue.

Lack of Interest in the Not-So-Far-Away Conflict

Bowcott talked about how the hatred and sectarian violence between loyalists and republicans seemed then entirely alien to contemporary English life. However, he came to realise that what seemed like extraordinary features of the Troubles - paramilitary organisations, disputes over national identity, assassinations, anti-terrorism legislation, surveillance techniques, recruitment of agents, politically deniable secret contacts, challenges to human rights - were, in fact, often predictors of the forces transforming modern Britain.

Like the Kurdish issue, the Northern Irish Troubles had deep historical roots. The Troubles normally refer to the 30 years conflict from 1968 to 1998, which involved the loss of more than 3,500 lives. However, the underlying national issues are still not resolved. Britain and Ireland's relationship after 800 years of invasions, rebellions, and reconciliations continues to change. According to Bowcott, it is difficult to escape the powerful forces of history that can suddenly erupt into people's lives. He said that throughout his youth and into his 30s, violence in Northern Ireland was a constant background noise to British life. Poorly understood by most people, the conflict nevertheless spilled over into everyday life. He recalled one afternoon in 1983, when he was working at his newspaper in Birmingham a bomb went off outside Harrods department store in Knightsbridge, central London.. Among the six people

Speaker
Owen Bowcott
giving his
presentation.

One of the problems of reporting from Belfast was stimulating interest among news editors and readers far away in England who had grown numb and disinterested after decades of violence.

killed by the IRA device was a young journalist on the Daily Express who had been curious about why police were moving the public away from the area; three officers also died. The luxury shop had probably been targeted to jolt the British public into awareness of what was happening across the water in Belfast and Derry. The IRA knew that attacks on mainland Britain generate far more publicity and news coverage than similar outrages in Northern Ireland.

Bowcott joined The Guardian in 1988 and was regularly sent to Ireland, to report on bombings, shootings, and allegations of collusion between the British army and loyalists determined to preserve the union between Northern Ireland and the rest of the UK. A reporter searches for patterns to try and understand. Like so many other conflicts, the Troubles went through a series of distinct phases. The chaos, imprisonments without trial, and mass protests of its early years had been replaced by a long war of attrition between the IRA and the security forces.

The repetition of attacks that had little immediate political impact led some newspapers in the late 1980s to lose interest. As correspondents were withdrawn from Belfast, one of the problems of reporting from Belfast was stimulating interest among news editors and readers far away in England who had grown numb and disinterested after decades of violence.

Rumours About 'Talks About Talks'

The time when Bowcott became The Guardian's resident correspondent at the start of 1991 coincided with a fresh initiative by the new Conservative government of John Major to launch talks between the mainstream political parties. Overtures were made to Sinn Fein, the political wing of the IRA, and the broader republican movement. The Northern Ireland Secretary, Peter Brooke, announced that Britain had "no selfish, strategic interest" in holding onto the region if a majority of its 1.6 million

inhabitants voted to leave the UK and re-join the Irish Republic. For journalists, Brooke's declaration began a period of analysing government and party statements in minute detail trying to decipher ambiguous phrases and work out if signals were being sent to ministers, political factions, or paramilitary groups. The 'talks about talks' process in 1991 and 1992 was an effort to bring together the main political parties not involved in violence in the hope that Sinn Fein and the loyalist paramilitaries would feel isolated and want to join in. The people immediately left feeling isolated, however, were the journalists standing outside Stormont, the then empty home of the Northern Ireland assembly. Bowcott said that the journalist waited in the rain for a political breakthrough that never came and felt deprived of information - and often any story.

The conflict carried on: The IRA killed police officers, the British army ambushed and shot dead IRA gunmen, loyalists killed mainly Catholic civilians. Bowcott said that the peace process, as it started beneath familiar violence, was confusing and extremely frustrating. 1993 was chaotic. It was a time when the governments, north and south of the border, banned Sinn Fein and other advocates of violence from speaking on radio or television. Broadcasters got around the ban by not using interviewees' voices but hiring actors to lip-synch as close as possible so the audience could understand clearly what was being said. His interview appeared in print.

The IRA's bombing continued but it was becoming increasingly difficult for the IRA to defend killing civilians in the media particularly after two children died in Warrington in early 1993 when they were caught in a blast from a bomb left in a rubbish bin. It provoked widespread outrage. Peace processes for journalists, who are locked out of the inside track, can be frustrating as well as uplifting. When confirmation that there had been secret talks eventually emerged, the chief press officer for the Northern Ireland Office apologised that his previous denials had been too dismissive. Maybe he did not even know what had been going on in the secretive, back channels. Jonathan Powell, Tony Blair's chief of staff who was one of the architects of the

As a journalist, it is difficult to swallow justifications for deceiving the media and the electorate.

eventual Good Friday Agreement, has said 'it's necessary to have secrecy because politicians will not do deals in public'. As a journalist, it is difficult to swallow justifications for deceiving the media and the electorate. It could equally be argued that the sooner contacts are revealed, the quicker public pressure can be brought to bear on politicians to support moves for peace. Transparency helps create the trust needed to complete a peace deal.

Words Matter

In the meantime, the killings continued. A bomb planted in the Shankill Road, the heart of the loyalist community, in October 1993 was supposed to destroy the leadership of the paramilitary UDA organisation. Instead, it detonated prematurely, killing 10 people, most of whom had been queuing in a butcher's shop. There was ferocious retaliation by loyalist gunmen. Any escalation in tension is a reminder to reporters that one of their many responsibilities is to be accurate and impartial and not to speculate wildly so that fears or suspicions are exaggerated or inflamed. Returning to those times, Bowcott mentioned "the haunting soundtrack" in his mind that consisted of the voices of mothers and fathers on local radio pleading that their child's death should at least have some significance - to mark a turning political point or a new era of restraint amid what seemed like repeated, senseless loss of life.

Bowcott also talked about how for journalists, the choice of language is extremely important. 'Terrorist', for example, is often an emotive and judgmental word. If politicians use it, it is natural to accurately convey it when reporting their speech and opinions. 'Anti-terrorist legislation' is a fair description of security restrictions devised by governments. But 'terrorists', deployed as an insult, mixes comment and factual reporting, according to Bowcott. Should you describe killings as 'murders?' In the UK, 'murder' is technically the verdict in a courtroom trial. If someone describes deaths caused by one side as murder and the other side in a different way, they are being partisan. 'Killing' is a more neutral word, if less emotive. Other phrases, in the context of the Troubles, if not used carefully, triggered accusations of prejudice. For example, Republicans objected to Provisional IRA members being described as 'paramilitaries.' In their eyes, their organisation was a proper 'army'. Bowcott highlighted that neutral language helped gain the trust of more readers, listeners, and viewers. Another example is about the name of a north-western city in Northern Ireland; Catholics and nationalists call the city in the north-west of Northern

Ireland 'Derry'; Protestants and unionists refer to it as 'Londonderry'. BBC reporters solved the problem by saying 'Londonderry' on the first mention and thereafter 'Derry.' Northern Ireland itself can be variously called the 'Six Counties,' if you are a republican and 'Ulster' or the 'province' - although neither is technically correct since the ancient province of Ulster consists of nine counties only six of which are in Northern Ireland - if you are a loyalist. If the context was clear, 'the North' - as in the north of the border - was seen as the more neutral language. Bowcott stressed that words matter. It is important to be objective and choose the vocabulary carefully. Terms such as 'our soldiers' imply a partisan viewpoint, giving preferential coverage to one side. By writing stories, journalists should strive to explain the complexities of a situation and help readers understand so that it was not just one side demonising another.

Participants listening to the Bowcott's presentation.

Neutral language helped gain the trust of more readers, listeners, and viewers.

Bowcott said that it would be irresponsible to pretend that ownership of the media makes no difference about how stories are covered. Certain newspapers or organisations are unfortunately more sympathetic to one side or another - usually, that reflects the proprietors' preferences or the views of the majority of their readership. It can make it hard for reporters to get all their stories published. On the positive side, those rival approaches can unearth a different and wider range of stories.

The local media in Northern Ireland - acutely sensitive to the dangers of reporting in a society where a falsified reputation could lead to an individual being targeted by gunmen - were for the most part extremely careful to be accurate. However, that did not mean they were always safe. Martin O'Hagan, an investigative journalist with the Sunday World, was shot dead in 2001, after reporting loyalist paramilitaries' activities. Chris Ryder, who worked for the Sunday Times, was at one stage in danger of being shot by the IRA but the organisation was persuaded that killing him would generate massive, adverse publicity.

The arrival of social media has transformed the jobs of journalists. Everyone can tweet or post comments and stories online throughout the day, which can be exhausting. Social media has also enabled errors, lies and conspiracy theories to run wild across the internet. So, it is important for journalists to correct fallacies. Some diligent journalists are very good at publishing messages online correcting errors and inaccuracies - setting the record straight. It can be hard to get the tone right without appearing dismissive and heavy-handed. Traditional journalistic methods to get at the truth are still as necessary as before the arrival of social media: checking your facts, cultivating contacts, finding out what happened, subjecting over-optimistic, official statements to critical scrutiny, not automatically believing everything you are told. It is still important to get to the scene of an attack and interview witnesses.

Participants listening to the presentation.

Pursuing 'the Truth'

Often, journalists have to write stories while overwhelmed with a sense of not fully understanding what is going on. One of the other lessons of the Troubles is that it can sometimes take years for the truth to emerge. Despite denying that she would ever talk to terrorists, Margaret Thatcher while Prime Minister negotiated through a secret backchannel with the republican leadership in 1981 to help bring an end to the hunger strike by inmates at the Maze prison where 10 men starved themselves to death. The papers only emerged decades later through files handed over to the National Archives. Other documents reveal that there were many clandestine contacts between the government and the IRA throughout the Troubles before the ones that culminated in the 1990s peace process. Nor were such contacts always conducted in good faith. A briefing note from Cabinet Office papers recently surfaced showing that in 1976 Sir Frank Cooper, a senior civil servant, had explained to the then Prime Minister, Jim Callaghan, why secret meetings were being held with Sinn Fein. "Why have we met them?" he wrote. "First to disrupt them by adding to the strains within the movement caused by the effect of contacts with us. Secondly, to monitor what is going on amongst extremists on both sides. We meet loyalist paramilitaries in the same way and with the same aims."

Another belated revelation, which transformed people's understanding of the Troubles, was the news that for years the man who ran the IRA's own internal security unit responsible for detecting and executing informers, known as the Nutting Squad, had himself been working for MI5, the security service. Freddie Scappaticci, who was exposed as a British agent in 2003, is thought to have been responsible for ordering the deaths of at least 18 of his former IRA colleagues who had been accused of being informants. Their bodies, found with bullet holes to the back of the head, were usually dumped on remote border roads as warnings not to betray the cause. This raised the question of how deeply penetrated the Provisional IRA had been before the ceasefires in the 1990s. On the other side, it has since become apparent that many loyalist gunmen were also working for the Special Branch of the RUC, or Royal Ulster Constabulary. By cooperating with the police and passing on information, the gunmen hoped to avoid prosecution. Such devious motivations and convoluted allegiances are rarely apparent in the immediate aftermath of attacks. It was, and remains, hard work to make sense of some killings.

After the Good Friday Agreement

Bowcott left Belfast as a full-time correspondent in early 1994 but returned intermittently for stories. The peace process was beginning to take off with paramilitary ceasefires but there were many upsets and reverses on the road to de-escalating the conflict - both before and after the Good Friday Agreement was signed in 1998. Even after that watershed, Ian Paisley, the leader of the largest unionist party, the Democratic Unionist Party (DUP), held up the deal on decommissioning weapons by insisting that photographic evidence be provided to prove that the IRA had genuinely handed over or destroyed its arms. The republican movement was determined that no such picture should appear since it might look like surrender to their hard-line supporters. No picture was recorded.

When Bowcott returned as a full-time correspondent for a second time in 2006, Catholic and Protestant estates in Belfast and parts of Derry were still divided on the ground by so-called 'peace walls' preventing sectarian violence from erupting within the community, which are still in place today. In May 2007, they finally agreed to share power. Bowcott recalled a last-minute dispute over the shape of the table for the signing ceremony was resolved so that the two-party leaders sat close to each other at the apex of a diamond-shaped table rather than side by side or directly op-

posite one another. Images are important in politics. On that extraordinary day the British prime minister, Tony Blair, the Irish prime minister, Bertie Ahern, and several senior IRA figures were all sitting in the gallery of the Stormont Assembly watching peace being made. Paisley, who was First Minister, and Martin McGuinness, the former IRA commander who was deputy first minister, developed an understanding. They worked so well together they were even known for a period as the 'Chuckle Brothers' - named after a team of comedians.

Bowcott said that since he left Belfast in 2007, the initial euphoria over the peace process has subsided. Many loyalists and unionists feel they have not prospered under the deal and are in danger of being sold out by the government in London. The 2016 vote for Brexit, pulling the United Kingdom out of the European Union, has created a customs border down the middle of the Irish Sea cutting, according to unionists, Northern Ireland off from Britain. Northern Ireland remains inside the EU's customs borders because, following the spirit of the Good Friday Agreement, the EU did not want a hard border dividing Ireland. Brexit has added a volatile dispute to the submerged ultimate question over sovereignty of Northern Ireland and a fresh dimension to the challenging political puzzle.

There has been relatively little political violence in Northern Ireland since 2007, but small factions of the IRA disapproved of the ceasefires and continued their paramilitary campaigns. The question of how to deal with the legacy of the Troubles - pursuing outstanding criminal cases, holding inquiries into past killings - has also divided communities and politicians. There have been renewed calls recently for a South African style 'truth and reconciliation' process for which there would be no more prosecutions. A gradual shift in the demographics of Northern Ireland is also encouraging Sinn Fein to press for a border poll. The population balance is shifting slowly. More Catholics are being born; more young Protestants attend universities in England or Scotland. Most Catholics are expected to vote for reunification with the Irish Republic, most Protestants are unionists - but the outcome is far from certain. A vote today would probably preserve the status quo. The prospect of a second Scottish referendum on establishing independence from the United Kingdom is adding to fears that the United Kingdom could break apart.

Bowcott concluded his remarks by asking participants to consider the common themes and connections that run through the Northern Ireland Troubles and the Kurdish conflict. There are certainly many parallels. Like the Kurdish issue, North-

ern Ireland's Troubles sprawled across international frontiers. Both disputes potentially threaten the territorial integrity of powerful, established states. Both conflicts have, to a certain extent, been internationalised: American diplomats were closely involved in the Good Friday Agreement and its aftermath because of the large Irish expatriate communities in the USA; American troops are present in Syria just south of the Turkish border. There is a need to educate oneself to understand why conflict is occurring. The Troubles helped Bowcott appreciate the power structures underlying society. Conflicts can also be useful for politicians to scare their electorates into following them and enable them to demarcate sharp differences with their rivals. Journalists need to keep on reminding the public so that there is pressure on politicians to conduct a more informed and enlightened debate - rather than simply hiding behind knee-jerk responses that it is merely a security matter and 'terrorists' have to be defeated.

Conflicts can also be useful for politicians to scare their electorates into following them and enable them to demarcate sharp differences with their rivals. Journalists need to keep on reminding the public so that there is pressure on politicians to conduct a more informed and enlightened debate - rather than simply hiding behind knee-jerk responses that it is merely a security matter and 'terrorists' have to be defeated.

Questions and Answers

■ **How one looks at things, is also often shaped by their pre-conceptions. This is even more evident in highly polarised societies and journalists are not immune. How can journalists who are expected to be unbiased and impartial, navigate their attitudes towards peacebuilding and conflict resolution efforts which are very sensitive topics?**

Bowcott said that the vast majority of journalists are interested in the truth and accuracy. They try to be impartial as much as possible. Of course, there are also some who are only interested in one side of the story. During the Troubles, in some cases, journalists were also victims of misinformation, especially from the government's press officers and the army. They wanted their side of the story to be told. For example, in the case of many killings, the information that was given was wrong. The army had tried to hide what had happened.

Journalists can only report what they are told. However, in their stories, they should try to tribute the facts so that the reader can understand how much weight should be placed on it. In a sense, sometimes it is not the fault of the journalist. They need to do their best to explain what is known. Indicating the sources is important. This way the reader can make a judgement on their own, how much to believe and how much to have suspicions.

The Guardian, traditionally left of centre and owned by an independent trust, was seen by others as being sympathetic primarily to peaceful, constitutional nationalism and cross-community reconciliation. Bowcott said that it was highly embarrassing, therefore, when it emerged earlier in 2021 that one of their occasional media commentators, Roy Greenslade, came out as a long-time, secret supporter of Sinn Fein and advocate of the IRA's use of physical force. The newspaper had to review and remove several of his articles from the online archive which, in retrospect, were deeply misleading. Keeping trust with the readers is important even if it takes years to get the record straight. Greenslade is now a professor of media in one of the well-known centres. If he was open about his views, it would have been more okay.

■ **Is there a debate on the names of cities and provinces in Northern Ireland?**

The debate about Londonderry and Derry is the main discussion. The name comes from the old Irish settlement, the word 'Doire'. However, most of the city was built as a fortification in the 17th century by London merchants. They called it Londonderry. That is where the difference comes from. There are not many similar examples.

Increasingly, especially in West Belfast and some other republican areas, there are many road signs with the names of the streets in Irish. Sinn Fein supports learning Irish and Irish identity. There are also increasingly more Irish language courses, schools teaching Irish. Even from the Republic of Ireland, they send children to Belfast to learn Irish. Irish is becoming more widely used.

■ **New generations sometimes have a glorified nostalgia about the conflict times, for a time that they have not experienced, a yearning about violence. There is also a similar case in Turkey, amongst some groups. What can be the reason for this situation?**

This nostalgia is baffling, especially for most of the people who live through those times. They do not want to go back, they remember what happened, what violence means. A small number of people talk in reminiscence about the Troubles, the tales of what happened, and how they survived. Listening to those stories, not being able to tell such stories might have an influence. This could be similar to the futurist movement, before WWI, in Italy. There was a generation that had not experienced, remembered the war. They were excited about it. It might be similar. Ignorance about war, what it does might be dangerous too.

■ **Comparing how you approached journalism and reporting on conflict when you started the job and now, is there a difference?**

Bowcott said that he was not sure about whether his approach had changed significantly. Experience and accumulating knowledge change a person. Sometimes it was quiet and if there was a shooting or another event, he would get excited because

there would be something to write about. Looking back, he realises that he should not have been excited about it because people's loved ones were being killed or injured. However, it should also be noted that the excitement also drives one to look for the truth and not easily give up. It is difficult.

Bowcott recalled that that a time when there was a shooting in Northern Ireland, and he spoke to the children who were by the scene. Not realising that they were the children of the person who was shot at the time, the children had thanked him for talking to them. There were so many shootings, sometimes journalists would not even go and talk to their relatives.

■ **When it comes to social transformation and turning points in society, journalism holds a mirror to society. Journalists try to uncover the truth, but they are also bound by the state of affairs at a given time and location. In any case, journalists are witnesses. Looking back, how would you interpret the nature of the relationship between Sinn Fein and the IRA? Did they have the same principles, same methods?**

Since 1921, the republican movement has gone through many changes. There was a split in the Sinn Fein movement at the beginning of the Troubles. The official IRA and official Sinn Fein had become very Marxist. They came to believe that class politics were more important. They stopped fighting and declared a ceasefire in the early 1970s. However, the main Sinn Fein and the provisional IRA had links. For the first part of the Troubles, the official IRA was the senior wing of the republican movement. Particularly after the hunger strikes, getting one of the strikers elected as an MP motivated an enormous amount of people. They realised that there was a large political following. From the early 1980s, Sinn Fein became the more dominant part of the republican movement. Right now, the provisional IRA has dissolved itself. It does not exist anymore. Sinn Fein is the main political movement. Throughout the 1980s, Sinn Fein and the IRA had a more intertwined relationship. Sinn Fein tried to differentiate themselves and have distance, but it was difficult. The IRA also became heavily penetrated by British intelligence. The possibility of continuing the war decreased, which gave way to politics.

Participants engage with the speaker about his presentation.

■ **During the Troubles, there was no social media and fake news was not as widespread. What would have been different if there were social media back then? Would there have been advantages?**

Social media has changed things completely. If the Troubles had taken place now, he is sure it would have had a huge influence. On one hand, social media allows more people to participate in public debate, get a chance to get their views across. This could have also prevented people from resorting to other means. During the Sunday Bloody if everyone had cell phones, if people could see what happened it would have changed the course of history. For the IRA, it could potentially have been a great recruiting moment too. But also, the army could not have gone back to London and lied about what had happened. The killing of George Floyd, if it was not recorded, there would have not been proof and the police officer would have not gotten the sentence that he got, most probably. Similarly, the video also mobilised many people across the world. On the other hand, there are also very bad aspects of social media: fake news, misinformation, and conspiracy theories. It is very difficult to fight against it.

■ **The editorial stance of media outlets is crucial for journalists and news anchors. What has been your experience with the different media companies that you worked for?**

The language is very important. It often becomes part of the story. There is usually guidance on what you are advised to say and not say. The situation in The Guardian was relatively much better than others. There was a lot of freedom. There is also the fact that the individual and personalised pressure on TV anchors is much more real. They are basically in people's homes; they reach more people than for example The Guardian does. During the Troubles, there was a ban on allowing advocates of violence to have their actual words recorded and broadcasted in Britain and the Irish Republic. There was more pressure on broadcasters than on newspaper journalists.

■ **What kind of journalism is more useful and effective for promoting peace during challenging times? How do you think the relationship between the journalist and their editor influences the eventual reporting on conflict?**

In terms of reporting for advancing peace, writing about victims - human stories - is much more influential and relatable. It helps people understand what violence means, how people suffer from it. It also helps one to demonstrate the dimensions of the conflict. However, talking to journalists might also put people in danger. That is a great responsibility that journalists need to consider. Interviews with politicians are also helpful in making people understand what is happening.

Journalists on the ground are constantly in touch with their editors. Journalists often want to write more and give more details. Editors must consider other things too. Usually, the discussions are about the length of the piece. However, Bowcott highlighted that this was his experience working in the Guardian. Some people in other stories encountered more complex issues, regarding the content and language.

The Current Media Climate in Turkey: Challenges and Opportunities

DPI's Council of Expert Member, columnist, and political commentator, Ali Bayramoğlu moderated the first discussion session. In his introductory comments, Bayramoğlu talked about how there are some institutions and tools that make cohabitation possible. The media is one of them. Media has the role of mediation, ensuring interaction between different sides. For instance, when the Truth and Reconciliation Commissions started in South Africa, the discussions that took place were broadcast through radios. Research shows that, amongst the members of the white communities, the popularity of the apartheid ideology which was at a level of 70-80% decreased to 40% after the Truth and Reconciliation hearings. The media was an effective tool for communication and transformation.

Referring to a research report conducted by European Commission's Community Research and Development Information Service (CORDIS), Bayramoğlu talked about the two main capacities of the role that media can play in conflict resolution:

1. The capacity to impart information to the public about the conflicting parties while respecting journalistic principles;
2. Focusing on highlighting commonalities that would bring people together while being mindful of the public perception.

Four main factors would enable or disable the capacity of the media to realise these roles:

1. The plurality and freedom of the media sphere, not being instrumentalised by one of the conflicting sides;
2. The ability of the media to shape the public opinion;

3. The intensity of the ongoing conflict, especially armed conflict, and the dynamics of the conflicting parties (lack of existence of dialogue) as well as the existence of regional and international actors in the conflict;
4. The actors that fill in the power vacuum when there is no space for media (the takeover of journalistic work by NGOs or businesspeople). When analysed from the perspective of these factors, according to Bayramoğlu, the situation in Turkey presents many obstacles. Bayramoğlu concluded his remarks by asking various guiding questions: What is the role that the media can play in conflict resolution? What were the lessons learned from the previous peace process? What can be done during challenging times to create momentum for peace?

Participants talked about the challenges of doing journalistic work in Turkey right now. Currently, it is difficult to write anything critical and access information, let alone about the Kurdish issue. The situation is beyond talking about the conflict and peacebuilding efforts. Journalists are even censored for writing about the economic situation or the pandemic. Participants mentioned that many who are considered journalists in Turkey are not doing journalist work that meets the standards of professional ethics. They instead function as an instrument of the government. Currently, the non-mainstream and non-pro-government media operates under very strict conditions. Many of them officially operate as associations to get international funds. Turning journalism into a civil society activity makes them vulnerable for other discussions about being funded by external forces. The little available space that exists for alternative media platforms and social media will be further restricted when the new regulations come into effect.

Participants talked about the changing conditions in Turkey and how before criticising people it is also essential to analyse the circumstances. What are the obstacles of ethical journalistic work? Before it comes down to the preferences of the journalists, they need to consider multiple things. Firstly, what are the existing laws and the attitude of the state? Every journalist is confined by those laws and circumstances. At least they need to consider them in the work that they publish. In times of democratisation, there are increased opportunities and room for manoeuvres. Secondly, the preferences of the media patrons, their politics. Again, in times of democratisation they might be more relaxed and open to pushing the boundaries. Thirdly, advertisements, the choices of the people who play a role in the functioning of the media

Participants
during
a coffee break.

company also play an important role. Fourthly, the readers and their preferences. What would they (like to) read? Lastly, there are the journalists and their preferences. There is a need to consider all these dynamics. A period of democratisation happened in Turkey in the 2000s and this, in turn, created more room for journalists and was reflected on the things that were being reported and discussed in media. Participants discussed a relapse in journalistic freedoms and topics that can be discussed, especially after 2015. During and leading up to the peace process in Turkey, the Kurdish issue was freely and openly discussed with various government officials. Some participants recalled having conversations and freely doing interviews with high-level politicians in the presidential or prime ministerial planes. Since the process was 'parked' and there has been democratic backsliding in Turkey, these conversations no longer take place. The press secretary predetermines the questions and topics and hands out the transcription of the answers. In turn, there is a monolithic text in everyone's hands. Here, it was said that the mainstream media has been instrumentalised as a government tool.

Participants talked about the general polarisation in Turkey and its influences in the field of media. While there is a contextualisation as 'pro-government media outlets', there are also outlets that are perceived as oppositional. Participants talked about the danger of that perception. Journalists should strive for impartiality and should not position themselves against something just for the sake of opposing it. However, it is difficult to navigate these concepts in Turkey. It is crucial to not aid and abet violence, to take a stance against violence. If one fails to do that their credibility also gets damaged in the eyes of the reader. In terms of matters related to peace and conflict, as in other topics, it is essential to provide a multi-dimensional image as much as possible. Sometimes journalist themselves become their own obstacles. One participant who organises workshops with local journalists talked about how some journalists write pieces for a certain newspaper by using a language that they assume the newspaper would like, even when there is no such demand. This prevents them from asking critical questions and investigating a subject. Despite efforts to break this habit by some senior journalists, it is also understandable this occurs due to the highly polarised context.

While this environment and conditions need to change, there is also a need to educate journalists about journalistic practices. The participant also talked about how there are a lot of well-educated good journalists who work for mainstream media outlets due to circumstances. Sometimes, they write pieces and ask to not be named to protect their jobs. In some cases, journalists -especially the ones from the region- do not include their names in the pieces that they write to protect themselves from possible backlash.

Communicating Peace and Enhancing Dialogue:

Reconsidering the Role of Media in Turkey

Participants talked about the need to discuss the role that the media played during the peace process that took place in Turkey. Many believe that if there had been a higher standard of journalism at the time, things would have been better today. Some participants recalled how the Solution Process was a period of which when journalists in the west learned about the Kurdish issue for the first time. Others said that it was a time when a lot of things that could not be discussed before were being discussed on TV and, therefore, it was a liberating period. However, many also argued that the media started talking about the Kurdish issue, telling more human stories, and having a pro-peace rhetoric during the lead-up to the peace process not because they finally had the space, but because the government had directed them to do so. Thus, it was under the permission and with the encouragement of the government, rather than an initiative taken by the media. According to these participants, this became apparent when the peace process was 'parked'. People who were in favour of the process during the process later changed their stance, in some cases pointing the finger to others who did journalistic work in an attempt to criminalise their work.

One participant talked about how they travelled to the area when the peace process was parked following the 6 -7 October events and the clashes in the cities. Even though all the journalists had press cards, only people affiliated with certain channels and newspapers that are known to be pro-government were allowed in certain

restricted areas. This is because the government knows that these journalists will not contradict the version of events that the government wanted to present. People who come from alternative media outlets are media outlets that are known to be critical had almost zero chance of entering those areas.

While criticising the government, many participants also talked about the pressures that they faced from both sides of the conflict when reporting on the conflict and the peace process as a journalist. Journalists were cornered from both sides. For example, when journalists -especially in the region- said martyrs to the soldiers who died, they would receive a call from the armed organisation asking them why they did that. If they did not say martyrs, then they would receive a call from the army asking why they did not. Journalists were cut in the crossfire. Participants expressed that there is a need to talk about this aspect of the matter. There are a lot of pressures on journalists, not only by the government. However, some believe that the opposition is still not ready to discuss this.

One participant who works on the ground in the region talked about their experiences. They were taken into custody multiple times: for asking the police to identify themselves; being wrongfully accused of being the cordoned-off area, and for making a complaint about an official that became violent. The participant said that this tended to happen when one did work on the ground, especially in the region, exposing oneself as a potential target. In the region, some pressures come from both the state and the armed organisation. The participant recalled a time when news outlets who were critical of the organisation were asked to leave the room before a press release. At that time, politicians had intervened but in other cases, this was not possible, and people were excluded. The participant also talked about reporting during times of curfews and when movements were restricted during the 6 -7 October events. There was very little information and both sides wanted to instrumentalise journalists to publicise their message. The participant expressed that in such times, there is a need to be extra careful about the language used.

Participants also discussed whether it was ethical for journalists to join the Wise People's Committee during the Solution Process, whether becoming actor in the process would damage their credibility as a journalist. However, it was mentioned that it is easier to talk about this in hindsight. There is a need to consider the circumstance at the time. The Solution Process was a historic opportunity and people who were involved in the WPC felt that it was their responsibility to do their part and

believed that it was the right thing to do. It is also not realistic to expect people to act outside of their political stance, even if it is the ideal thing to do as a journalist.

One participant who organises workshops with local journalists talked about how they do not write the names of the journalist to the pieces to protect them. This is similar to the pressures that existed during the 1990s. In some cases, people who have jobs in mainstream media outlets, write pieces and ask them to not include their names.

Finally, there was a discussion about peace journalism. Participants argued that if journalists operated in the professional ethical standards that journalism required, there would not be a concept such as peace journalism. They were mostly distant from the idea of labelling themselves as such. However, it was again highlighted that doing true journalistic work under the current circumstances is also a highly challenging job that requires making many sacrifices and taking many risks. The aim should be to change this context and aim for democratisation. This in turn would also provide a platform for responsible and multi-dimensional journalism regarding reporting on conflict and peace efforts.

conclusion

DPI's reverse Comparative Study Visit (CSV) brought together an experienced journalist, the former Iris Correspondent for the Guardian Owen Bowcott, with a diverse group of influential journalists, columnists, editors, and broadcasters from across Turkey's media spectrum. Bowcott's experience during the Troubles in Northern Ireland provided a platform for a fruitful discussion about reporting on conflict and peace process, the challenges and opportunities that come with it.

During a time when there is a growing momentum for the Kurdish issue in Turkey, the discussion session provided a platform to talk about the state of the media in Turkey and allowed participants to reconsider how the media can play a meaningful role in starting and sustaining a well-rounded public debate on issues pertaining peace and conflict resolution. DPI will continue to organise regular meetings with the media group to further these discussions.

The event forms part of a larger series of activities planned in the context of the project: "Forging Pathways to Peace and Democracy in Turkey", supported by the Norwegian, Irish, and Swiss governments.

Group picture
with the
participant.

Yayınlayan

Demokratik Gelişim Enstitüsü

11 Guilford Street

London WC1N 1DH

www.democraticprogress.org

info@democraticprogress.org

+ 44 (0) 20 7405 3835

Design, typesetting and cover design copyright © Medya Production Center

© DPI – Demokratik Gelişim Enstitüsü

DPI – Demokratik Gelişim Enstitüsü İngiltere ve Galler’de kayıtlı bir vakıftır.

Vakıf kayıt No. 1037236. Kayıtlı Şirket No. 2922108

Bu yayının telif hakları saklıdır, eğitim amacıyla telif ödenmaksızın yada önceden izin alınmaksızın çoğaltılabilir ancak yeniden satılamaz. Bu durumun dışındaki her tür kopyalama için yayıncıdan yazılı izin alınması gerekmektedir. Bu durumda yayıncılara bir ücret ödenmesi gerekebilir.

BARIŞIN İLETİŞİMİ VE
DİYALOĞUN GELİŞTİRİLMESİ:

MEDYANIN ÇATIŞMA ÇÖZÜMÜNDE ROLÜNÜN YENİDEN İNCELENMESİ

Ekim 2021

içindekiler

- 38** Önsöz
- 40** Giriş
- 41** Medyanın Barışı Teşvik Etmedeki Rolü:
Sıkıntı Yılları Tecrübeleri
 - 41** Pek de Uzakta Olmayan Çatışmaya Karşı İlgisizlik
 - 43** “Görüşmelere Dair Görüşmeler”e Dair Söylentiler
 - 45** Sözcükler Önemlidir
 - 48** “Hakikat”in Peşinden Gitmek
 - 49** Hayırlı Cuma Anlaşması’nın Ardından
- 52** Soru ve Cevaplar
- 57** Türkiye’deki Medya İklimi:
Zorluklar ve Fırsatlar
- 61** Barışın İletişimi ve Diyalogun Geliştirilmesi:
Medyanın Çatışma Çözümünde
Rolünün Yeniden İncelenmesi
- 64** Sonuç
- 66** Participant List / Katılımcı Listesi
- 70** Demokratik Gelişim Enstitüsü’nün
Amaçları ve Hedefleri
- 72** Yönetim Kurulu Üyeleri
- 78** Uzmanlar Kurulu Üyeleri

önsöz

DPI, 23 Ekim'de İstanbul'da 'Barışın İletişimi ve Diyalogun Geliştirilmesi: Medyanın Çatışma Çözümünde Rolünün Yeniden İncelenmesi' başlıklı bir yüz yüze karşılaştırmalı Çalışma Ziyareti gerçekleştirdi. Etkinlik, medyanın barışla ilgili temel konulara ilişkin farkındalığı artırmada nasıl önemli bir rol oynayabileceğini keşfederek, Türkiye'deki zorlu bir dönemde barışın faydaları hakkında kapsayıcı bir tartışmayı teşvik etmeyi amaçladı. Etkinlik, medyanın Türkiye'de Kürt sorunu için artan ivmeden nasıl yararlanabileceğini ve barış ve çatışma çözümüne ilişkin konularda çok yönlü bir kamuoyu tartışmasının başlatılmasında ve sürdürülmesinde nasıl anlamlı bir rol oynayabileceğini ele aldı.

Toplantı, Türkiye'nin medya yelpazesinde çeşitli pozisyonları temsil eden adanmış ve etkili gazetecileri, köşe yazarlarını, editörleri ve yayıncıları bir araya getirdi. Grup, çeşitliliği artırırken sürekliliği sağlamak adına geçmişte DPI faaliyetlerine katılım gösterenlerin yanı sıra yeni katılımcıları da içeriyordu.

Açılış konuşmacımız The Guardian'ın eski İrlanda muhabiri Owen Boycott, Kuzey İrlanda'daki Sıkıntı Yılları esnasında çalışmış bir gazeteci olarak kendi deneyimlerini aktardı ve medyanın barışı teşvik etmede fırsatlar ve zorluklar açısından oynayabileceği rolü grupla tartıştı. Bowcott sunumunda şiddete karşı duyarsızlaştırma ve şiddetin normalleştirilmesi gibi konulara değindi; İngiltere'de onlarca yıldır süren şiddetin ardından hissizleşen ve ilgisizleşen gazeteciler ve okuyucular nezdinde ilgi uyandırmak, telefonları dinlenen gazeteciler, bir gazeteci olarak gizli görüşmelere dair spekülasyonların nasıl yönetilmesi gerektiği gibi meselelere de değindi. Bowcott, bir gazeteci olarak dile karşı duyarlı olmanın öneminden de uzun uzun bahsetti.

Öğleden sonraki oturumda katılımcılar, DPI Uzmanlar Konseyi üyesi, siyasi yorumcu ve köşe yazarı Ali Bayramoğlu'nun moderatörlüğünde Türkiye'deki mevcut medya iklimi ve medyanın çatışma çözümündeki rolü hakkında bir tartışma gerçekleştirdiler. Tartışma, şu anda Türkiye'de gazeteci olmanın ne anlama geldiği, Türkiye'de ana akım

medyanın hükümetin propaganda aleti olarak gördüğü işlev ve ağırlıklı olarak çevrimiçi olan alternatif platformlar üzerinde durularak başladı. Katılımcılar, medyanın önceki barış sürecinde oynadığı büyük ölçüde olumsuz rolü tartıştılar. Ancak aynı zamanda bazı tabu konuların ana akım haline geldiği ve çözüm sürecinde üst düzey hükümet temsilcileri nezdinde de olmak üzere daha özgürce tartışıldığı da ifade edildi. Günümüzde bu tabu konuların belirli yönleriyle ilgili olarak durum, eskisinden çok daha kötü. Tartışmada ayrıca gazetecilik sorumluluklarına ve dilin kullanımına, dilin siyasallaşmasına da değinildi. Gazeteciler ayrıca otosansürden ve özellikle aktif çatışma ve sokağa çıkma yasakları zamanlarında sahada her yönden karşılaştıkları baskılardan bahsettiler.

Genel olarak, Türkiye'de zor bir dönemde gerçekleştirilen ters Karşılaştırmalı Çalışma Ziyareti, vakitli bir etkinlik oldu ve medya grubuna bir gazetecinin Kuzey İrlanda tecrübesine dair bizzat kendi deneyimlerini dinlemeleri ve aynı zamanda kendi deneyimlerini tartışmaları için bir platform sağladı.

DPI, medya grubunu programına dahil etmeyi sürdürecektir. Etkinliğin tam ayrıntılı bir özeti yakın zamanda basılacak ve dağıtılacaktır.

Bu ters Karşılaştırmalı Çalışma Ziyareti, Norveç, İrlanda ve İsviçre hükümetleri tarafından desteklenen "Türkiye'de Barış ve Demokrasiye Giden Yolların Oluşturulması" projesi bağlamında planlanan daha geniş bir faaliyet dizisinin bir parçasını oluşturmaktadır.

Kerim Yıldız

İcra Kurulu Başkanı

Demokratik Gelişim Enstitüsü

giriş

DPI's Head of Turkey Programme, Dr Esra Elmas opened the meeting and welcomed the participants, many of whom joined an in-person meeting for the first time since the start of the pandemic. Elmas introduced the topic of the meeting, "Communicating Peace and Enhancing Dialogue: Reconsidering the Role of Media in Conflict Resolution." In the opening remarks, she noted that there has been a silence about the topics of peace and the Kurdish issue in Turkish politics especially since 2015. Recently, there has been a slow shift as political party leaders and representatives restarted talking about the issue and the peace process that took place between 2013-2015, making both negative and positive comments about the peace process. Nevertheless, there is a growing momentum about the topic.

To date, the media in Turkey has played a mostly reactive role - reporting on the Kurdish issue only when politicians made statements on the matter. However, media could play a much more different and proactive function in this matter. By creating a peace agenda, the media could focus on reporting on the benefits of peace, representing diverse points of view on the matter, reporting first person accounts, and holding politicians accountable for their promises in the past. DPI has been focusing on the potential benefits of peace, where the media can play a crucial role. This meeting aimed to re-contemplate the role the media can play in communicating peace and in creating space for dialogue.

Medyanın Barışı Teşvik Etmedeki Rolü: Sıkıntı Yılları Tecrübeleri

Owen Bowcott, Guardian'ın eski Kuzey İrlanda ve hukuk muhabiridir. Kuzey İrlanda'daki Sıkıntı Yılları sırasında sahada muhabirdi.

Bowcott sunumuna The Guardian'ın Kuzey İrlanda muhabiri olarak 1991 ile 1994 arasında ve ardından barış sürecinin peşi sıra Stormont'taki devredilmiş mecliste partiler arası bir hükümet kurulduğu 2006 ve 2007 arasında Belfast'ta edindiği deneyimlerini paylaşarak başladı. Kendisi ilerleyen yıllarda da Sıkıntı Yılları ve çözülmeyen kimi sorunlar hakkında haber yapmak için Kuzey İrlanda'ya defalarca geri gitti. Gazetede çalıştığı süre boyunca Bowcott, dış ülkeler masasında da bulundu ve zaman zaman Kürt meselesini haberleştirmek için İstanbul, Ankara, Güneydoğu Türkiye ve Kuzey Irak'a gitti.

Pek de Uzakta Olmayan Çatışmaya Karşı İlgisizlik

Bowcott, Kraliyetçiler ve Cumhuriyetçiler arasındaki nefret ve mezhepsel şiddetin o zamanlar çağdaş İngiliz yaşamına nasıl tamamen yabancı geldiğinden bahsetti. Ancak zaman içinde Bowcott, Sıkıntı Yılları'nın olağanüstü gibi görünen özelliklerinin -paramiliter örgütler, ulusal kimlik konusundaki anlaşmazlıklar, suikastlar, terörle mücadele mevzuatı, gözetleme teknikleri, ajanların faaliyetleri, siyasi olarak reddedilebilir gizli temaslar, insan hakları ihlalleri- aslında çoğu zaman, modern Britanya'yı dönüştüren güçlerin habercisi olduğunu fark etti.

Kürt sorunu gibi, Kuzey İrlanda sorununun da derin tarihsel kökleri vardı. Sıkıntı Yılları normalde 1968'den 1998'e kadar süren ve 3.500'den fazla can kaybına sebep olan 30 yıllık çatışma dönemini ifade etmek için kullanılan bir tabirdir. Ancak, altta yatan ulusal sorunlar hala çözülmüş değil. 800 yıllık işgaller, isyanlar ve uzlaşmalardan sonra İngiltere ve İrlanda'nın ilişkisi değişmeye devam ediyor. Bowcott'a göre, tarihin birdenbire insanların yaşamlarına nüfuz edebilen güçlü etkilerinden sakınmak zor. Bowcott, kendi gençliği boyunca ve 30'lu yaşlarına kadar Kuzey İrlanda'daki şiddetin İngilizlerin yaşamında sürekli bir arka plan gürültüsü olduğunu söyledi. Çoğu insan tarafından yeterince anlaşılmayan çatışma, yine de gündelik hayata sızdı. Bowcott 1983'te bir öğleden sonra, Birmingham'daki gazetesinde çalışırken Londra'nın merkezindeki Knightsbridge'deki Harrods mağazasının önünde bir bombanın patladığını anlattı. IRA'nın bombası tarafından öldürülen altı kişi arasında Daily Express gazetesinin polisin halkı neden bölgeden uzaklaştırdığını merak eden genç bir muhabiri de vardı; üç polis memuru da öldü. Lüks mağazanın hedef alınması, muhtemel-

Owen Bowcott
sunumunu
gerçekleştirirken.

Muhabirler Belfast'tan çekilirken, Belfast'tan haber yapmaya dair sorunlardan biri, on yıllarca süren şiddetten sonra hissizleşen ve ilgisizleşen İngiltere'deki gazete editörleri ve okuyucular nezdinde ilgi uyandırmak haline geldi.

en İngiliz halkını Belfast ve Derry'de neler olduğu konusunda bilinçlendirmek içindi. IRA, Britanya anakarasına yönelik saldırıların, Kuzey İrlanda'daki benzer olaylardan çok daha fazla etki uyandırıp haberleştirileceğini biliyordu.

Bowcott, The Guardian'a 1988'de katıldı ve bombalı saldırılar, silahlı saldırılar ve İngiliz ordusu ile Kuzey İrlanda ile Birleşik Krallık'ın geri kalanı arasındaki birliği korumaya kararlı Kraliyetçiler arasındaki gizli anlaşma iddiaları hakkında haber yapmak üzere düzenli olarak İrlanda'ya gönderildi. Bir muhabir, neler olduğunu anlamak adına örüntülerin peşinden gider. Diğer pek çok çatışma gibi, Sıkıntı Yılları da bir dizi farklı aşamadan oluşuyordu. İlk yıllarında yaşanan kaos, yargısız tutuklanmalar ve kitlesel protestoların yerini IRA ile güvenlik güçleri arasında karşılıklı uzun bir yıpratma savaşı almıştı.

Çok az siyasi etkisi olan saldırılar devam etseler de 1980'lerin sonlarında bazı gazeteler artık ilgi duymamaya başladılar. Muhabirler Belfast'tan çekilirken, Belfast'tan haber yapmaya dair sorunlardan biri, on yıllarca süren şiddetten sonra hissizleşen ve ilgisizleşen İngiltere'deki gazete editörleri ve okuyucular nezdinde ilgi uyandırmak haline geldi.

"Görüşmelere Dair Görüşmeler"e Dair Söylentiler

Bowcott'un 1991'in başında The Guardian'ın Belfast muhabiri olduğu zaman, John Major'ın yeni göreve geçen Muhafazakar hükümetinin ana akım siyasi partiler arasında görüşmeler başlatmaya yönelik yeni bir girişimiyle aynı zamana denk geldi. IRA'nın siyasi kanadı Sinn Fein'e ve daha geniş Cumhuriyetçi harekete yönelik kimi girişimlerde bulunuldu. Kuzey İrlanda Bakanı Peter Brooke, 1,6 milyonluk nüfusunun

çoğunluğu Birleşik Krallık'tan ayrılıp İrlanda Cumhuriyeti'ne yeniden katılmak için oy kullandığı takdirde, İngiltere'nin bölgeyi elinde tutmaya yönelik "bencil ve stratejik bir çıkarı" olmayacağını açıkladı. Gazeteciler nezdinde Brooke'un açıklaması, kimi muğlak hükümet ve parti açıklamalarını "deşifre" etmeye ve bu beyanlarla bakanlara, siyasi gruplara veya paramiliter gruplara mesajlar gönderilip gönderilmediğini anlamaya çalışma dönemini başlattı. 1991 ve 1992'deki görüşmelere dair görüşmeler' süreci, Sinn Fein ve Kraliyetçi paramiliterlerin de nihayetinde kendilerini dışlanmış hissedecekleri ve katılmak isteyecekleri ümidiyle, şiddete karışmayan başlıca siyasi partileri bir araya getirme çabasıydı. Fakat kendilerini dışlanmış hissedenler, o zamanlar Kuzey İrlanda meclisinin boş evi olan Stormont'un kapısında bekleyen gazeteciler oldu. Bowcott, gazetecilerin hiçbir zaman gelmeyen bir siyasi atılım için ve bilgiden - ve çoğu zaman herhangi bir haberden - yoksun olarak kapının önünde, yağmurda beklediklerini söyledi.

Çatışma devam etti: IRA polis memurlarını öldürdü, İngiliz ordusu IRA'nın tetikçilerini pusuya düşürdü ve öldürdü, Kraliyetçiler çoğunlukla Katolik sivilleri öldürdü. Bowcott, kanıksanmış bir şiddet ortamında başladığı için barış sürecinin başta kafa karıştırıcı ve son derece sinir bozucu olduğunu söyledi. 1993 kaotik bir yıldır. Sınırın kuzeyindeki ve güneyindeki hükümetlerin, Sinn Fein ve diğer şiddet savunucularının radyo veya televizyonda konuşmalarını yasakladığı bir zamandı. Yayıncılar, kendileriyle konuşulan parti ve örgüt mensuplarının kendi seslerini kullanmayarak, ancak seyircilerin ne söylendiğini net bir şekilde anlayabilmeleri için mümkün olduğunca yakın dublaj yapacak oyuncularını işe alarak yasağı atlattı. Bu mülakatlar basılı olarak da yayınlandı.

IRA'nın bombalı saldırıları devam etti, ancak IRA'nın, özellikle 1993'ün başlarında Warrington'da bir çöp kutusuna bırakılan bombanın patlaması sonucu iki çocuk öldükten sonra sivilleri öldürmeyi medyada savunması giderek zorlaşıyordu. Bu olay, yaygın bir tepkiye yol açtı. İçeride olup bitenlere hâkim olmayan gazeteciler için barış süreçleri moral verici olduğu kadar can sıkıcı da olabilir. Sonunda gizli görüşmelerin gerçekten de gerçekleştiğine dair teyit alındığında, Kuzey İrlanda Ofisi'nin baş basın görevlisi,

Bir gazeteci olarak medyayı ve seçmeni aldatmak için üretilmiş bahaneleri yutmak zordur.

önceki inkârlarından ötürü özür diledi. Belki de gizli, arka kanallarda neler olup bittiğini kendisi dahi bilmiyordu. Hayırlı Cuma Anlaşması'nın mimarlarından biri olan Tony Blair'in kurmay başkanı Jonathan Powell, 'gizli olmak gerekiyor çünkü politikacılar halkın önünde anlaşmalar yapmaz' dedi. Bir gazeteci olarak medyayı ve seçmeni aldatmak için üretilmiş bahaneleri yutmak zordur. Temaslar ne kadar erken ifşa edilirse, barışa yönelik hamleleri desteklemeleri için politikacılar üzerinde o kadar hızlı bir kamuoyu baskısı oluşturulabileceği de aynı şekilde iddia edilebilir. Şeffaflık, bir barış anlaşmasını nihayete erdirmek için gereken güveni oluşturmaya yardımcı olur.

Sözcükler Önemlidir

Bu arada cinayetler devam ediyordu. Ekim 1993'te Kraliyetçi topluluğun kalbi olan Shankill Yolu'na yerleştirilen bir bombanın, paramiliter UDA örgütünün liderliğini yok etmesi hedeflenmişti. Fakat bomba erken infilak etti ve çoğu bir kasap dükkânında sırada bekleyen 10 kişiyi öldürdü. Kraliyetçi paramiliterler tarafından vahşi bir misilleme yapıldı. Gerginlikteki herhangi bir tırmanış, muhabirlere, sorumluluklarından birinin de dürüst ve tarafsız olmak; korkuların veya şüphelerin abartılması veya alevlenmesi için ölçüsüzce spekülasyon yapmamak olduğunu hatırlatıyordu. O zamanlara dönersek, Bowcott, yerel radyoda çocuklarının ölümünün en azından bir anlamı olması gerektiğini dile getiren anne ve babaların seslerinden sürekli zihninde dönüp durduğunu anlattı; ebeveynler, tekrarlanan, anlamsız bir yaşam kaybı gibi görünen bu olayların siyasi bir dönüm noktasını veya yeni bir dönemin başlangıcını beraberinde getirmesini istiyordu. Bowcott, gazeteciler için dil seçiminin son derece önemli olduğundan da bahsetti. Örneğin, 'terörist' genellikle duygusal ve yargılayıcı bir kelimedir. Politikacılar kullanıyorsa, konuşmalarını ve görüşlerini bildirirken bunu doğru bir şekilde aktarmaları doğaldır. 'Terörle mücadele mevzuatı', hükümetler tarafından oluşturulan güvenlik kısıtlamalarının gerçeği yansıtan bir tanımdır. Ancak Bowcott'a göre, hakaret olarak kullanılan 'teröristler' ifadesi, yorumla gerçeklere dayalı haberleri karıştırıyor. Öldürülme olaylarını 'cinayet' olarak mı tanımlamanız gerekir? Birleşik Krallık'ta 'cinayet' teknik olarak bir mahkeme salonundaki yargılamanın sonucu olarak verilen karardır. Bir taraftaki ölümleri cinayet olarak tanımlarken diğer taraftaki ölümleri farklı şekilde ifade eden biri partizanlık yapıyor ve taraf tutuyor demektir. 'Öldürmek' daha az duygusal olsa da daha tarafsız bir kelimedir. Sıkıntı Yılları bağlamındaki diğer ifadeler, dikkatli kullanılmadıkları durumlarda önyargı suçlamalarını tetikledi. Örneğin Cumhuriyetçiler, Geçici IRA üyelerinin "paramiliter" olarak tanımlanmasına

karşı çıktılar. Onların gözünde, örgütleri gerçek bir "ordu" idi. Bowcott tarafsız dilin, daha fazla okuyucu, dinleyici ve izleyicinin güvenini kazanmasına yardımcı olduğunu vurguladı. Diğer bir örnek ise Kuzey İrlanda'daki bir kuzeybatı kentinin adıyla ilgiliydi. Katolikler ve milliyetçiler Kuzey İrlanda'nın kuzeybatısındaki şehre 'Derry' diyorlar; Protestanlar ve Kraliyetçiler ise 'Londonderry' diyorlar. BBC muhabirleri sorunu ilk bahiste 'Londonderry' ve ardından hep 'Derry' diyerek çözdüler. Eğer Cumhuriyetçiyse Kuzey İrlanda'nın kendisi çeşitli şekillerde, örneğin 'Ulster', 'vilayet' veya 'Altı İlçe' olarak adlandırılabilir – fakat bunlar teknik olarak doğru tabirler değildir çünkü eski Ulster vilayeti, yalnızca altısı Kuzey İrlanda'da bulunan dokuz ilçeden oluşuyordu. Bağlam açık olduğu takdirde, 'Kuzey' yani sınırın kuzeyi, daha tarafsız bir ifade olarak görülüyordu. Bowcott, kelimelerin önemli olduğunu vurguladı. Objektif olmak ve kelimeleri dikkatli bir şekilde seçmek önemlidir. 'Askerlerimiz' gibi terimler, bir tarafı kayıran partizan bir bakış açısını ima eder. Gazeteciler haberleri aracılığıyla

Bowcott'un
sunumunu
dinleyen
katılımcılar.

Tarafsız bir dil kullanılması daha fazla okur, dinleyici ve izleyicinin güvenini kazanmaya yaradı.

durumun karmaşıklığını açıklamaya çalışmalı ve okuyucuların anlamalarına yardımcı olmalıdır; böylece bir tarafın diğerini şeytanlaştırmasının önüne geçilebilir.

Bowcott, medya sahipliğinin haberlerin nasıl ele alındığı konusunda hiçbir fark yaratmadığını iddia etmenin sorumsuzca olacağını söyledi. Bazı gazeteler veya kuruluşlar ne yazık ki şu veya bu tarafa daha yakın durur; genellikle bu duruş, sahiplerinin tercihlerini veya okuyucularının çoğunluğunun görüşlerini yansıtır. Bu durum, muhabirlerin bazı haberleri yayınlamalarını zorlaştırabilir. Olumlu yönden baktığımızda ise bu rakip yaklaşımlar, farklı ve daha geniş bir haber yelpazesi ortaya çıkarabilir.

Kuzey İrlanda'daki yerel medya, çamur atılmış bir itibarın, bir kişinin tetikçiler tarafından hedef alınmasına yol açabileceği bir toplumda haber yapmanın risklerine karşı son derece duyarlıydı, dolayısıyla doğru haberler yapmaya büyük ölçüde dikkat etti. Ancak bu, her zaman güvende oldukları anlamına gelmiyordu. Sunday World'ün araştırmacı gazetecisi Martin O'Hagan, Kraliyetçi paramilitarlerin faaliyetlerini haber yaptıktan sonra 2001 yılında vurularak öldürüldü. Sunday Times için çalışan Chris Ryder, IRA tarafından öldürülmekle tehdit edildi, ancak sonrasında örgüt, Ryder'i öldürmenin kendilerini kötü göstereceğine ikna oldu.

Sosyal medya, gazetecilerin işlerini değiştirdi. Herkes gün boyunca çevrimiçi olarak tweet atabilir veya yorum ve haberler paylaşabilir, bu da bazen çok yorucu oluyor. Sosyal medya aynı zamanda yanlış bilgilerin, yalanların ve komplo teorilerinin internette sınırsızca dolaşmasına olanak sağladı. Bu nedenle gazetecilerin yanlışları düzeltmesi önemlidir. Bazı özenli gazeteciler, hataları ve yanlışlıkları düzelterken mesajları çevrimiçi yayınlamada çok iyidir, böylece doğruları bildirmiş olurlar. Ne kayıtsız ne de sert görünmeden doğru bir üslup tutturmak zor olabilir. Gerçeğe ulaşmak adına geleneksel gazetecilik yöntemleri, sosyal medya öncesindeki kadar gerekli; olguları teyit etmek, temaslar oluşturmak, neler olduğunu öğrenmek, aşırı iyimser resmi açıklamaları eleştirel incelemeye tabi tutmak, size söylenen her şeye otomatik olarak inanmamak, ya da örneğin olay mahalline gitmek ve tanıklarla konuşmak hala önemlidir.

Sunumu
dinleyen
katılımcılar.

“Hakikat”in Peşinden Gitmek

Gazeteciler sık sık, bir duruma dair olan bitenleri tam olarak anlamadıkları hâlde haber yapmak durumunda olurlar. Sıkıntı Yılları'ndan öğrendiğimiz bir ders de kimi zaman hakikatin ortaya çıkması için yıllar geçmesi gerektiğidir. Örneğin Margaret Thatcher başbakan olduğu dönemde teröristlerle asla konuşmayacağını söylemesine rağmen 1981 yılında Cumhuriyetçilerin liderleriyle gizli kanallardan görüşerek Maze Cezaevinde açlık grevi yapan 10 tutuklunun grevi sonlandırmasını sağlamaya çalışmıştır. Bu olaya dair belgeler onyıllar sonra, ilgili belgeler Ulusal Arşiv'e teslim edildiğinde ortaya çıkmıştır.

Kimi diğer belgeler ise, 1990'ların barış süreciyle sonuçlanan görüşmelerden önce de hükümet ve IRA arasında Sıkıntı Yılları boyunca pek çok gizli temasın gerçekleştiğini gösteriyor. Bu temaslar her zaman iyi niyetle gerçekleşiyor da değildi. Yakın zamanda ortaya çıkan bir Kabine Ofisi belgesi 1976 yılında kıdemli bir devlet memuru olan Sir Frank Cooper'ın, zamanın başbakanı Jim Callaghan'a Sinn Fein'le yapılan gizli görüşmelere dair açıklamasını içeriyor. Not şu ifadeleri içeriyor: “Neden mi onlarla görüşüyoruz? İlk olarak, bizimle temas kurdukları için örgüt içinde hâlihazırda yaşadıkları gerilimleri daha da arttırmayı amaçlıyoruz. İkinci olarak, iki taraftaki radikallerin de neler yaptığını takip ediyoruz. Kraliyetçi paramiliterlerle de aynı şekilde ve aynı amaçlarla bir araya geliyoruz.”

İnsanların Sıkıntı Yılları'na dair algısını dönüştüren ve kendisine dair hakikatin yıllar sonra ortaya çıktığı bir başka olay da şuydu: IRA'nın, muhbirleri tespit ve infaz etmekten sorumlu iç güvenlik biriminin başındaki adam, İngiliz istihbarat örgütü M5'in ajanıydı. 2003 yılında bir İngiliz ajanı olduğu ortaya çıkan Freddie Scapaticci'nin, muhbir olmakla suçlanan en az 18 eski IRA'lı yoldaşının ölüm emrini vermekten sorumlu olduğu düşünülüyor. Öldürülenlerin enselerinde kurşun delikleri bulunan cesetleri, davaya ihanet etmemeleri için diğerlerine de göz dağı olarak genellikle uzak sınır yollarına atılırdı. Bu, 1990'lardaki ateşkeslerden önce İngiliz ajanlarının Geçici IRA'nın ne kadar derinine nüfuz ettiği sorusunu gündeme getirdi. Öte yandan, o zamandan beri birçok Kraliyetçi silahlı adamın RUC Özel Birimi yani Kraliyet Ulster Polis Teşkilatı için çalıştığı ortaya çıktı. Polisle iş birliği yapmak ve bilgi vermek suretiyle silahlı kişiler, yargılanmaktan kaçınmayı umdular. Bu tür dolambaçlı motivasyonların ve dolambaçlı bağlılıkların aslını anlamak, saldırıların hemen ardından nadiren kolaydır. Bazı cinayetleri anlamlandırmak zor bir işti ve hala da öyle.

Hayırlı Cuma Anlaşması'nın Ardından

Bowcott, Belfast'tan 1994 yılının başlarında tam zamanlı bir muhabir olarak ayrıldı, ancak aralıklarla haber yapmak için geri döndü. Barış süreci paramiliterlerle yapılan ateşkeslerle başlamıştı, ancak hem 1998'de Hayırlı Cuma Anlaşması'nın imzalanmasından önce hem de sonra, çatışmayı azaltma yolunda birçok aksilik ve terslik yaşandı. Bu dönüm noktasından sonra bile, en büyük birlikçi parti olan Demokratik Birlik Partisi'nin (DUP) lideri Ian Paisley, IRA'nın silahlarını gerçekten teslim ettiğini veya imha ettiğini kanıtlamak için fotoğraflı kanıtların sağlanmasında ısrar ederek silahların kullanımdan kaldırılmasına ilişkin anlaşmanın tamamlanmasını geciktirdi. Cumhuriyetçi hareket, Kraliyetçilere teslim olmak gibi görünebileceği için böyle bir tablonun ortaya çıkmamasında kararlıydı. Dolayısıyla hiçbir görüntü kaydedilmedi. Bowcott, 2006'da ikinci kez tam zamanlı muhabir olarak geri döndüğünde, Belfast'taki Katolik ve Protestan mahalleleri ve Derry'nin bazı bölümleri, topluluk içinde mezhepsel şiddetin patlamasını önleyen sözde 'barış duvarları' tarafından hâlâ birbirinden ayrılmış durumdaydı; bu duvarlar bugün hala duruyorlar. Mayıs 2007'de taraflar nihayet iktidarı paylaşmayı kabul ettiler. Bowcott, imza töreni için masanın şekliyle ilgili yaşanan bir son dakika anlaşmazlığının, iki partili liderinin yan yana veya doğrudan karşı karşıya değil, elmas şeklindeki bir masanın tepesinde birbirine yakın oturması suretiyle çözüldüğünü hatırladı. Siyasette imaj önemlidir. O olağanüstü günde İngiliz

tere başbakanı Tony Blair, İrlanda başbakanı Bertie Ahern ve birkaç üst düzey IRA yöneticisi Stormont Meclisi'nin salonunda oturmuş barışın yapılmasını izliyorlardı. Kuzey İrlanda Başbakanı Paisley ve Başbakan yardımcısı olan eski IRA komutanı Martin McGuinness ortak bir anlayış geliştirdiler. Birlikte o kadar iyi çalıştılar ki, bir süre boyunca bir komedyen ekibinin adını taşıyan 'Chuckle Biraderler' olarak biliniyorlardı.

Bowcott, 2007'de Belfast'tan ayrıldığından bu yana, barış sürecine dair yaşanan ilk coşkunun azaldığını söyledi. Pek çok Kraliyetçi ve Birlikçi, anlaşmanın ardından hayatlarının iyi gitmediğini ve Londra'daki hükümet tarafından ihanete uğrama tehlikesiyle karşı karşıya olduklarını düşünüyor. Birleşik Krallık'ı Avrupa Birliği'nden çıkaran 2016 Brexit oylaması, Birlikçilere göre Kuzey İrlanda'yı Britanya'dan ayırmak suretiyle İrlanda Denizi'nin ortasında bir gümrük sınırı oluşturdu. Kuzey İrlanda, AB'nin gümrük sınırları içinde kalıyor çünkü Hayırlı Cuma Anlaşması'nın ruhuna uygun olarak AB, İrlanda'yı ikiye ayıran "sert" ve somut bir sınır istemiyordu. Brexit, Kuzey İrlanda'nın egemenliğine ilişkin esas mühim soruyu cevaplamayı daha da zorlaştırırken, hâlihazırdaki zorlu siyasi yapboza yeni bir boyut ekledi.

Kuzey İrlanda'da 2007'den bu yana nispeten az siyasi şiddet olayı yaşandı, ancak IRA'nın içindeki kimi küçük gruplar ateşkesleri tanımayarak paramiliter faaliyetlerine devam etti. Sıkıntı Yılları'nın mirasıyla nasıl başa çıkılacağı sorusu – devam eden ceza davalarını takip etmek, geçmiş cinayetleri araştırmak - aynı zamanda toplulukları ve politikacıları da böldü. Son zamanlarda, Güney Afrika tarzı bir 'hakikat ve uzlaşma' sürecine yönelik, kovuşturma olmayacak bir süreç için çağrılar yapıldı. Kuzey İrlanda'nın demografisindeki kademeli değişim de Sinn Fein'i sınır meselesine dair yeni bir kamu araştırmasına yönelik baskı yapmaya teşvik ediyor. Nüfus dengesi yavaş yavaş değişiyor. Daha fazla Katolik doğuyor; daha fazla genç Protestan İngiltere ve İskoçya'daki üniversitelere gidiyor. Çoğu Katoliğin İrlanda Cumhuriyeti ile yeniden birleşme için oy vermesi bekleniyor, Protestanların çoğu ise Birlikçi; ancak sonuç kesin olmaktan uzak. Bugün yapılacak bir oylama muhtemelen statükoyu sürdürecektir. Birleşik Krallık'tan bağımsızlığı tesis etmek adına yapılacak ikinci bir İskoç referandumu ihtimali, Birleşik Krallık'ın parçalanabileceğine dair korkuları artırıyor.

Bowcott sözlerini, katılımcılardan Kuzey İrlanda'daki sorunlar ve Kürt meselesi arasındaki ortak temaları ve bağlantıları dikkate almalarını isteyerek sonlandırdı. Zira iki durum arasında kesinlikle birçok benzerlik var. Kürt sorunu gibi, Kuzey İrlanda'nın sorunları da uluslararası boyut kazandı. Her iki anlaşmazlık da güçlü devletler-

in toprak bütünlüğünü potansiyel olarak tehdit ediyor. Her iki mesele de bir ölçüde uluslararası hale geldi: Amerikalı diplomatlar, ABD'deki büyük İrlandalı göçmen toplulukları nedeniyle Hayırlı Cuma Anlaşması ve sonrasında yakından ilgilendi; aynı zamanda Amerikan birlikleri, Türkiye sınırının hemen güneyinde, Suriye'de bulunuyor. Çatışmanın neden meydana geldiğini anlamak için eğitime ihtiyaç vardır. İrlanda'daki Sıkıntı Yılları, Bowcott'un toplumdaki güç dengelerini anlamasını sağladı. Çatışmalar, politikacıların seçmenlerini korkutarak sadakatlerini kazanmalarına ve kendilerini rakiplerinden farklıymış gibi göstermeye olanak sağlaması açısından da işlerine yarayabiliyor. Gazetecilerin olan biteni topluma sürekli hatırlatması gerekiyor, böylece politikacılar üzerinde daha nitelikli bir tartışma yürütmeleri yönünde bir baskı oluşuyor. Zira bunun alternatifi, olan bitenin sadece bir güvenlik meselesi olduğu ve "teröristlerin" alt edilmesi gerektiği gibi beylik laflar.

Çatışmalar, politikacıların seçmenlerini korkutarak sadakatlerini kazanmalarına ve kendilerini rakiplerinden farklıymış gibi göstermeye olanak sağlaması açısından da işlerine yarayabiliyor. Gazetecilerin olan biteni topluma sürekli hatırlatması gerekiyor, böylece politikacılar üzerinde daha nitelikli bir tartışma yürütmeleri yönünde bir baskı oluşuyor. Zira bunun alternatifi, olan bitenin sadece bir güvenlik meselesi olduğu ve "teröristlerin" alt edilmesi gerektiği gibi beylik laflar.

Soru ve Cevaplar

■ **Kişinin olaylara bakışı sıklıkla, halihazırda sahip olduğu önyargılarıyla şekillenir. Bu, çok derece kutuplaşmış toplumlarda daha da belirgin olan bir durumdur ve gazeteciler de bundan muaf kalmaz. Tarafsız olması beklenen gazeteciler, son derece hassas konular olan barışı tesis etme ve çatışmayı çözme çabalarına yönelik nasıl bir tutum benimsemeliler?**

Bowcott, gazetecilerin büyük çoğunluğunun olanları doğru bir biçimde aktarmak istediğini söyledi. Gazeteciler mümkün olduğunca tarafsız olmaya çalışırlar. Elbette taraf tutan gazeteciler de yok değil. Sıkıntı Yılları esnasında kimi zamanlar gazeteciler de özellikle hükümetin basın görevlilerinden ve ordudan gelen yanlış bilgilerle kandırıldılar. Taraflar, olan bitenin kendileri açısından anlatılmasını istiyordu. Örneğin çok sayıda cinayet vakasına dair açıklanan bilgiler yanlıştı. Ordu olanları saklamaya çalışıyordu.

Gazeteciler kendilerine söylenen şeyleri haber yaparlar. Ancak haberlerinde, bilgilerin kaynaklarını da kaydetmeli, böylece okurların kendi içlerinde bir değerlendirme yapabilmelerine olanak tanınmalıdır. Bazen gazetecilerin elinden pek bir şey gelmez. En azından bildiklerini haberleştirebilmek için ellerinden geleni yapmaları gerekir. Kaynakların belirtilmesi önemlidir. Bu şekilde okuyucu, ne kadar inanacağı ve ne kadar şüphe duyacağı konusunda kendi kendine bir yargıya varabilir.

Geleneksel olarak merkezin solunda kalan ve bağımsız bir vakıfın sahibi olduğu The Guardian gazetesi, öncelikle barışçıl, anayasal milliyetçilik ve topluluklar arası uzlaşmaya sempati duyan bir gazete olarak görülüyordu. Bowcott, bu nedenle, 2021'in başlarında, Guardian'da ara sıra köşe yazarlığı yapan Roy Greenslade'in uzun süredir Sinn Fein'in gizli bir destekçisi ve IRA'nın fiziksel güç kullanımının olduğunu ortaya çıkmasının gazete için son derece utanç verici olduğunu söyledi. Gazete, geçmişe bakıldığında Greenslade'in son derece yanıltıcı olan birkaç makalesini gözden geçirip çevrimiçi arşivden çıkarmak zorunda kaldı. Olan bitenleri düzeltmek yıllar alsa bile okuyucuların güvenini korumak önemlidir. Greenslade artık tanınmış merkezlerden birinde medya profesörüdür. Görüşleri konusunda dürüst olsaydı, daha iyi olurdu.

■ **Kuzey İrlanda'daki şehir ve bölge isimlerine dair bir anlaşmazlık ya da tartışma var mı?**

Esas tartışma Londonderry – Derry isimleri üzerine dönüyor. Bu ismin kökeninde, eski İrlanda dilinde “yerleşim” anlamına gelen “Doire” sözcüğü var. Fakat şehrin büyük kısmı 17. yüzyılda Londralı tüccarlar tarafından surlar içine inşa edilmiş. Tüccarlar da bu şehre Londonderry adını vermiş. Anlaşmazlığın kökeninde bu var. Buna benzer başka pek örnek yoktur.

Özellikle Batı Belfast'ta ve diğer başka Cumhuriyetçi bölgelerde artan bir sıklıkla sokak isimlerinin İrlandaca olarak da belirtildiğini görüyoruz. Sinn Fein İrlandaca öğrenmeyi ve İrlandalı kimliğini destekliyor. İrlandaca dil kurslarının ve İrlandaca dersini de müfredatlarına dahil eden okulların sayısında artış var. İrlandaca öğrenmesi için çocuklarını İrlanda Cumhuriyeti'nden dahi Belfast'a gönderenler var. İrlandaca artık daha yaygın olarak kullanılıyor.

■ **Yeni kuşaklarda bazen çatışma dönemlerine dair gerçekleri yansıtmayan bir nostalji olabiliyor; bizzat tecrübe etmedikleri bir döneme ve o dönemin şiddet olaylarına özlem duyuyorlar. Türkiye'de de benzer bir durum kimi gruplar için geçerli. Bunun sebebi sizce ne olabilir?**

Özellikle de söz konusu dönemleri bizzat tecrübe etmiş kişiler için bu nostaljiyi anlamak zor. Olayları tecrübe edenler geçmişe dönmek istemez, zira neler olup bittiğini, şiddetin ne anlama geldiğini hatırlıyorlar. Günümüzde çok az sayıda insan Sıkıntı Yılları'ndan özlemle bahsediyor, olup bitenleri, kendilerinin nasıl hayatta kaldıklarını anlatıyor. Belki bu hikâyeleri dinleyip benzeri hikâyeler anlatamamak insanları etkiliyor. Bu durumun bir benzerini Birinci Dünya Savaşı öncesi İtalya'da, Futürist hareket bünyesinde görebiliriz. Savaşı tecrübe etmemiş bir nesil, savaşa dair heyecan duyuyordu. Belki burada da benzer bir durum söz konusudur. Savaşa dair, savaşın ne anlama geldiğine dair bu cehalet tehlikeli olabiliyor.

■ **Mesleğe, çatışma haberciliğine yaklaşımınızda geçmişle günümüz arasında bir fark oluştumu?**

Bowcott, yaklaşımının kayda değer ölçüde değişip değişmediğinden emin olmadığını söyle-

di. Tecrübe ve bilgi birikimi insanı değiştirebiliyor. Hareketsiz dönemlerin ardından saldırı ya da benzeri bir olay yaşandığında heyecanlandığını, zira haber yapacak bir şey çıktığını hatırladı. Bowcott, dönüp baktığında ise böyle hissetmemesi gerektiğini anladığını, zira insanların yakınlarının öldürüldüğünü söyledi. Fakat bu heyecan aynı zamanda insanın hakikatin peşinden gitmesini, hemen pes etmemesini de sağlıyor. Zor bir durum.

Bowcott bir keresinde Kuzey İrlanda'daki bir saldırının ardından suç mahallindeki kimi çocuklarla konuştuğunu, çocukların orada vurulmuş olan adamın çocukları olduğunu ilk anda fark etmediğini anlattı. Çocuklar Bowcott'a kendileriyle konuştuğu için teşekkür ettiler. Çok sayıda saldırı yaşanıyor, öyle ki gazeteciler bazen gidip ölenlerin yakınlarıyla konuşuyorlardı bile.

■ **Toplumsal dönüşüm ve toplumun değişimi bağlamında gazetecilerin topluma bir ayna tuttuğunu söyleyebiliriz. Gazeteciler hakikati açığa çıkarmaya çalışırlar, fakat aynı zamanda verili bir yer ve zamanın koşulları onları bağlar. Her halükârda gazetecilerin olaylara tanıklık ettiğini söyleyebiliriz. Geçmişe dönüp baktığınızda Sinn Fein ve IRA arasındaki ilişkinin doğasını nasıl yorumlarsınız? Aynı ilkelere ve yöntemlere sahip miydiler?**

1921'den günümüze Cumhuriyetçi hareket pek çok dönüşümden geçti. Sıkıntı Yılları'nın başında Sinn Fein hareketinde bir bölünme yaşandı. Resmi IRA ve Sinn Fein oldukça Marksist bir konuma gelmişti. Sınıf siyasetinin daha önemli olduğuna inanmaya başladılar. 1970'lerin başında silahlı mücadelelerine son verip ateşkes ilan ettiler. Fakat esas Sinn Fein ve Geçici IRA arasında ilişkiler mevcuttu. Sıkıntı Yılları'nın ilk döneminde resmi IRA, Cumhuriyetçi hareketin kıdemli kanadıydı. Özellikle açlık grevlerinin ardından grev yapanlardan birinin milletvekili olarak seçilmesi, çok sayıda insanı teşvik eden bir unsur oldu. Kendilerini siyaseten takip eden büyük bir kitle olduğunu fark ettiler. 1980'lerin başından itibaren Sinn Fein, Cumhuriyetçi hareket içinde gitgide artan bir ağırlığa sahip oldu. Günümüzde Geçici IRA artık yok, kendini feshetti. Siyasi kanat Sinn Fein tarafından temsil ediliyor. 1980'lerde Sinn Fein ve IRA arasında daha iç içe geçmiş bir ilişki vardı. Sinn Fein kendisini IRA'dan ayırıştırma ve mesafe koymaya çalıştı, ama bu kolay olmadı. IRA'ya gelince, İngiliz istihbaratı IRA'ya epey sızmıştı. Savaşı sürdürme olasılıkları azaldıkça siyasete açılan alan genişledi.

Katılımcılar konuşmacıyla tartışırken.

■ **Sıkıntı Yılları esnasında sosyal medya yoktu; yalan haberler de günümüzdeki kadar yaygın değildi. O zamanlar sosyal medya olsaydı nasıl olurdu? Sosyal medyanın getirdiği bir avantaj olur muydu?**

Sosyal medya her şeyi değiştirdi. Sıkıntı Yılları günümüzde yaşanıyor olsaydı, sosyal medyanın büyük bir etkisi olurdu elbette. Bir yandan sosyal medya, insanların kamusal diyaloga daha kolay katılmasına ve görüşlerini ifade etmesine yardımcı oluyor. Belki bu sayede insanların diğer yöntemlere başvurması da engellenebilirdi. Kanlı Pazar olayları sırasında eğer herkesin cep telefonu olsaydı ve olan bitenler dünyaya paylaşılabilseydi belki de tarihin akışı farklı bir biçimde gerçekleşecekti. Olan bitenler IRA için büyük bir reklam ve tanıtım olacaktı belki de. Fakat aynı zamanda ordu Londra'ya geri dönüp yaşananlar hakkında yalan söyleyemeyecekti de. George Floyd'un öldürülmesini düşünelim; eğer bu olay kaydedilmeseydi kanıt olmayacaktı ve sorumlu olan polis de aldığı cezayı almayacaktı. Söz konusu video dünyanın dört bir yanından insanları harekete geçirdi. Öte yandan, sosyal medyanın çok olumsuz kimi yönleri de var: yalan haberler, yanlış bilgiler ve komplo teorileri örneğin. Bunlara karşı mücadele etmek hiç kolay değil.

■ Medya organlarının editoryel duruşu gazeteciler ve televizyon habercileri için çok önemli. Çalıştığınız çeşitli medya organlarında sizin bu konuda nasıl tecrübeleriniz oldu?

Kullanılan dil elbette çok önemli, zira o da haberin bir unsuruna dönüşüyor. Söyleyip söylememeniz gereken şeylere yönelik bir kılavuz genelde mevcuttur. The Guardian'daki durum diğer yerlere kıyasla daha iyiydi, zira daha özgürdük. Televizyon habercilerine yapılan baskı ise daha büyük ve daha kişisel, zira bu kişiler insanların adeta evindeler. The Guardian gibi gazetelere kıyasla çok daha fazla kişiye ulaşıyorlar. Sıkıntı Yılları esnasında şiddet savunucularının ifadelerini kayda almak ve yayınlamak İngiltere ve İrlanda'da yasaktı; dolayısıyla televizyon yayınlamaya yönelik, gazetelere kıyasla daha çok baskı vardı.

■ Sizce zor zamanlarda barışı teşvik etmek adına ne tür bir gazetecilik daha faydalı ve etkili olur? Gazeteci ve editor arasındaki ilişki sizce çatışmanın haberleştirilmesini hangi yönde etkiler?

Barışı savunmak ve bu yönde gazetecilik yapmak bağlamında mağdurlara dair haberler yapmak, yani insanların hikâyelerini anlatmak, her zaman daha etkili ve erişilebilir olmuştur. İnsanlar böylece şiddetin nasıl bir şey olduğunu, diğer insanların nasıl acı çektiğini görmüş olur. Çatışmanın boyutlarını da bu yöntemle göstermiş olursunuz. Fakat öte yandan, gazetecilerle konuşmak insanlar için tehlikeli olabilir. Bu da gazetecilerin göz ardı etmemesi gereken büyük bir sorumluluğu beraberinde getirir. Siyasetçilerle yapılan mülakatlar da insanların olan bitenleri anlamasına yardımcı olur. Sahada aktif olan gazeteciler editörleriyle daimi bir temas hâlinindedir. Gazetecilerin esas isteği bol bol yazmak ve detay vermektir. Editörlerin ise başka öncelikleri vardır. Genelde haber metninin uzunluğuna dair tartışmalar olur. Fakat Bowcott, bunun kendinin The Guardian'daki tecrübelerini yansıttığını da ekledi. Başka yerlerde çalışan başka gazetecilerin, haber diline ve içeriğine dair daha karmaşık sorunlar yaşadığı da oluyor.

Türkiye'deki Medya İklimi: Zorluklar ve Fırsatlar

İlk tartışma oturumunu DPI'nın Uzmanlar Konseyi üyesi, köşe yazarı ve siyasi yorumcu Ali Bayramoğlu yönetti. Oturumu başlatırken yaptığı konuşmada Bayramoğlu, birlikte yaşamayı mümkün kılan kimi kurumların ve araçların mevcut olduğundan, medyanın da bunlardan biri olduğundan söz etti. Örneğin Hakikat ve Uzlaşma Komisyonları Güney Afrika'da başladığında yapılan tartışmalar radyoda yayınlanıyordu. Araştırmalar, beyaz toplulukların üyeleri arasında yüzde 70-80 arasında destek bulan apartheid ideolojisinin bu komisyonların ardından yüzde 40'a düştüğünü gösteriyor. Medya iletişim ve dönüşüm adına etkili bir araç oldu.

Avrupa Komisyonu Topluluk Araştırma ve Geliştirme Bilgi Sistemi'nin (CORDIS) yakın zamanda yayınladığı bir araştırma raporuna değinen Bayramoğlu, medyanın çatışma çözümünde oynayabileceği iki esas rolü şöyle aktardı:

1. Gazetecilik ilkelerine bağlı kalmak suretiyle kamuya, karşıt taraflar hakkında bilgi aktarma kapasitesi ve
2. Kamu algısının farkında olmak suretiyle, insanları bir araya getirecek ortak noktalara eğilmek ve öncelik vermek.

Medyanın bu işlevleri yerine getirebilmesini mümkün kılan ya da engelleyen dört esas faktör ise şunlar:

1. Medya camiasının çoğulcu ve özgür olması, taraflardan birinin aracı hâline gelmemesi;
2. Medyanın kamuoyunu yönlendirme becerisi;
3. Süreğiden çatışmanın, özellikle de silahlı çatışmaların yoğunluğu ve çatışan taraflar arasındaki dinamikler (örneğin diyalog olmaması), bunun yanı sıra çatışmadaki bölgesel ve uluslararası aktörlerin varlığı;

4. Medyaya yer tanınmadığında oluşan güç boşluğunu dolduran aktörler (örneğin habercilik faaliyetlerinin STK'lar ya da iş insanları tarafından yapılması). Bayramoğlu'na göre bu perspektiften bakıldığında Türkiye'de şu anda aşılması gereken pek çok engel ve zorluk var. Bayramoğlu sözlerine son verirken, tartışmayı yönlendirmek adına bir dizi soru sordu: Medyanın çatışma çözümünde oynayacağı rol ne olabilir? Önceki barış sürecinden ne gibi dersler çıkarıldı? Barışa yönelik ivme yaratmak adına zor zamanlarda neler yapılabilir?

Katılımcılar Türkiye'de hâlihazırda gazetecilik yapmanın zorluklarından bahsettiler. Şu anda sadece Kürt meselesi değil herhangi kayda değer bir konuda ne bilgi erişmek, ne eleştirel olabilmek mümkün değil. Çatışma ve barış inşası üzerine konuşabilmenin ötesinde bir durum söz konusu. Gazeteciler ekonomi ya da pandemi hakkında yazarken bile sansüre uğruyorlar. Katılımcılar, Türkiye'de gazetecilik yapan pek çok kişinin aslında meslek etiğinin asgari şartlarını karşılayan bir gazetecilik yapmadığından bahsetti. Bu gazeteciler hükümet sözcüsü gibi çalışıyorlar. Şu anda ana akım ve hükümet yanlısı olmayan medya, çok zor koşullar altında çalışıyor. Bu gruptaki çoğu medya organı uluslararası fon alabilmek adına dernek olarak faaliyet gösteriyor. Gazeteciliğin bir sivil toplum faaliyetine dönüşmesi ise dış güçler tarafından fonlandıklarına dair kimi eleştirilere sebep oluyor. Yeni düzenlemeler devreye girince, alternatif medya platformları ve sosyal medya için mevcut olan küçük alan daha da daralacak.

Katılımcılar Türkiye'nin değişen koşullarından ve insanları eleştirmeden önce koşulları analiz etmek gerektiğinden söz ettiler. Etik bir gazetecilik yapmanın önünde ne gibi engeller var? Gazetecilerin kendi kişisel tercihlerine gelene kadar düşünmesi gereken başka şeyler var. Örneğin devletin tavrı ve mevcut yasalar ne yönde? Bu koşullar ve yasalar, tüm gazetecileri bağlayan unsurlar. Bir haber yaparken bunları da göz önünde bulundurmaları gerekli. Demokratikleşme dönemlerinde gazetecilerin daha rahat davranabildiği ve karşılarına daha çok fırsat çıktığı da bir gerçek. Üçüncü olarak reklamlar ve medya şirketlerini yöneten insanların tercihleri de önemli bir rol oynuyor. Dördüncü faktör ise okurlar ve onların tercihleri. Okurlar ne gibi haberler istiyor? Son olarak da gazeteciler ve gazetecilerin tercihleri var. Bütün bu dinamikleri göz önünde bulundurmalıyız. Türkiye'de 2000'lerde bir demokratikleşme dönemi yaşandı ve bu sayede gazetecilere daha geniş bir alan açıldı; bu alan açılması, medyada o sıralar haber yapılan ve tartışılan konuların çeşitliliğinde de gözlemlenebilir.

Katılımcılar özellikle 2015'ten sonra, gazetecilerin özgürlüklerinde ve tartışılan konu-

**Kahve molası
esnasında
katılımcılar.**

larda kısıtlamalar yaşandığını ifade ettiler. Türkiye'deki barış sürecine giden yolda ve süreç esnasında Kürt meselesi, hükümetten kişilerle açıkça ve özgürce konuşulabiliyordu. Katılımcıların bir kısmı bizzat kendilerinin Cumhurbaşkanlığı veya Başbakanlık düzeyindeki kıdemli siyasetçilerle bu konuda görüşmeler ve mülakatlar yaptıklarını ifade ettiler. Süreç "park edildiğinden" ve Türkiye'de demokratik gerileme yaşandığından beri böylesi konuşmalar artık gerçekleşmiyor. Basın sözcüsü, konuşulabilecek konuları ve sorulacak soruları önceden belirliyor, cevapları yazılı hâlde dağıtıyor. Herkesin elinde aynı metin var. Bu noktada ana akım medyanın hükümetin aracı hâline geldiğine de değinildi.

Katılımcılar Türkiye'deki genel kutuplaşmadan ve bunun medya üzerindeki etkilerinden bahsettiler. Bir yanda hükümet yanlısı medya organları varken karşı tarafta da muhalif olarak algılanan kimi medya organları var. Katılımcılar, bu algının beraberinde getirdiği tehlikelere değindiler. Gazeteciler tarafsız olmayı hedeflemeli, sırf muhalif olmak adına muhalefet yapmamalıdır. Fakat Türkiye'de böylesi ilkelere riayet ederek davranabilmek zor. Şiddeti desteklememek, şiddet karşıtı bir tutum benimsemek de

önemli. Eğer bunu yapmazsanız okur nezdinde itibarınız zedelenecektir. Diğer konularda olduğu gibi barış ve çatışma konularında da mümkün olduğunca çok boyutlu bir tablo çizebilmek önemlidir. Bazen gazeteciler kendi kendilerine engel olurlar. Yerel gazetecilerle çalıştaylar düzenleyen bir katılımcı, kimi gazetecilerin, kendilerine böyle bir taleple gelinmemesine rağmen belirli bir gazeteye haber yaparken o gazetenin hoşuna gideceklerini varsaydıklarını bir üslubu benimsediklerini aktardı. Böylesibir tavır gazetecilerin önemli soruları sormalarına ve araştırmacı gazetecilik yapmalarına engel olur. Kıdemli gazetecilerin bu tavrı kırmaya yönelik kimi çabaları olsa da, son derece kutuplaşmış ortamın bu davranışa yol açtığını anlamak da zor değil.

Ortam ve koşullar değişmeli; öte yandan gazetecilerin de gazetecilik faaliyetleri konusunda eğitilmesi lazım. Katılımcı, hayat koşulları sebebiyle ana akım medyada çalışan pek çok eğitimli ve iyi gazeteci olduğuna değindi. Bu kişiler yazdıkları kimi yazıları yayınlarken, işten atılmamak adına isimlerini saklı tutuyorlar. Kimi durumlarda ise gazeteciler (özellikle de bölgede çalışan gazeteciler) olası tepkilerden kendilerini korumak adına isimlerini saklıyorlar.

Barışın İletişimi ve Diyalogun Geliştirilmesi:

Medyanın Çatışma Çözümünde Rolünün Yeniden İncelenmesi

Katılımcılar, Türkiye'deki barış sürecinde medyanın oynadığı rolün tartışılması gerektiğine değindiler. Çoğu katılımcı, o dönemde daha kaliteli bir gazetecilik yapılsaydı günümüzde işlerin daha iyi durumda olacağına inanıyor. Kimi katılımcılar çözüm süreci esnasında batıdan gazetecilerin ilk kez bölgeye giderek Kürt meselesi hakkında bilgi edindiğini ifade etti. Diğer kimi katılımcılar ise eskiden konuşulamayan pek çok meselenin bu dönemde televizyon ekranlarında dile getirildiğini, özgürleşilen bir dönem yaşandığını belirttiler. Fakat çoğu katılımcı, barış sürecine giden yolda medyanın Kürt meselesine değinmesinin, insanların hikâyelerini anlatmasının ve barış yanlısı bir üslup benimsemesinin sebebinin böyle bir alana nihayet sahip olmaları değil, hükümetin onları bu doğrultuda yönlendirmesi olduğunu ifade etti. Dolayısıyla yaşananlar medyanın kendi girişimleri neticesinde değil, hükümetin izni ve yönlendirilmesi dahilinde gerçekleşti. Katılımcılara göre bu, barış süreci "park edildiğinde" oldukça açık hâle geldi. Süreç esnasında süreci destekleyen kimi kişiler tavırlarını değiştirecek kimi durumlarda diğer gazetecileri suçlama yoluna dahi gittiler.

Bir katılımcı, 6-7 Ekim olaylarının ve şehirlerde yaşanan çatışmaların ardından sürecin durdurulduğu bir dönemde bölgeye gittiklerini anlattı. Giden bütün gazetecilerin basın kartlarının olmasına rağmen kimi kısıtlı bölgelere sadece hükümet yanlısı olduğu bilinen kanalların ve gazetelerin çalışanları alınıyordu. Zira hükümet, bu gazetecilerin hükümet anlatisına ters düşecek bir haber yapmayacağını biliyor. Alternatif

medya organlarına mensup, eleştirel tutumu bilinen kişilerin ise söz konusu bölgelere girme şansı neredeyse hiç yoktu.

Katılımcılar hükümeti eleştirmenin yanı sıra, çatışmayı ve barış sürecini haberleştirirken çatışmanın iki tarafından da gördükleri baskılara değindiler. Gazeteciler iki taraftan da çeşitli baskılara uğradılar. Örneğin özellikle de bölgede çalışan gazeteciler, hayatını kaybeden askerlerden “şehit” olarak bahsettiklerinde silahlı örgüt onları arayarak hesap vermelerini istiyordu. Şehir demeseler bu sefer de ordu arayıp neden demediklerini sorguluyordu. Gazeteciler iki zıt ucun arasında kalmıştı. Katılımcılar, meselenin bu boyutunun da tartışılması gerektiğini ifade ettiler. Gazetecilere yönelik çok baskı var ve bu baskılar sadece hükümetten gelmiyor. Fakat kimileri de muhalefetin bu konuları ele almaya henüz hazır olmadığını düşünüyor.

Bölgede sahada çalışan bir katılımcı, kendi tecrübelerini aktardı. Katılımcı birçok kere gözaltına alındığını, gözaltı sebepleri arasında polisten kimlik istemek, yasaklı bölgeye girmediği hâlde girmekle suçlanmak ve şiddet uygulayan bir yetkili hakkında şikâyette bulunmak gibi başlıklar bulunduğunu aktardı. Katılımcı, bu tür olayların bölgede sahada çalışırken arttığını, kişinin kendini olası bir hedef hâline getirdiğini ifade etti. Bölgede hem devlet, hem silahlı örgüt baskı oluşturuyor. Katılımcı, bir zamanlar silahlı örgütü eleştiren gazetecilerin basın açıklamasından önce odayı terk etmelerinin istendiğini hatırladı. Bu örnekte siyasetçiler araya girmişti örneğin, fakat diğer durumlarda buna engel olacak siyasetçiler yoktu ve neticede kimi gazeteciler dışlanmış oldu. Katılımcı 6-7 Ekim olayları sırasında sokağa çıkma yasakları varken gazetecilik yapmanın nasıl zorlaştığına da değindi. Bilgiye erişim zordu, iki taraf da gazetecileri kendi mesajlarını topluma yayabilmek için araçsallaştırmak istiyordu. Katılımcı, böylesi zamanlarda gazetecilerin kullandıkları dile ve üsluba bir nebze daha dikkat etmeleri gerektiğini söyledi.

Katılımcılar gazetecilerin çözüm süreci esnasında Akil İnsanlar Heyeti'ne katılmalarının etik olarak doğru olup olmadığını da tartıştı; sürece aktör olarak katılmalarının gazeteci olarak itibarlarına zarar verip vermediği ele alındı. Fakat bu konuda geriye dönüp konuşmanın, o anda karar vermeye kıyasla daha konforlu bir pozisyon olduğuna da değinildi. O dönemin koşullarını da akılda tutmakta fayda var. Çözüm süreci tarihi bir fırsattı ve Akil İnsanlar Heyeti'nde yer alanlar kendilerinin de sorumluk üstlenmesi gerektiğini, doğru olanı yaptıklarını düşünüyorlardı. Her ne kadar gazeteci olarak ideal tavır bu olsa da, insanların siyasi duruşlarına uymayan hareketlerde bulunmalarını beklemek gerçekçi değil.

Yerel gazetecilerle çalıştaylar düzenleyen bir katılımcı, gazetecileri korumak adına haberleri isimsiz olarak bastıklarını ifade etti. 1990'larda mevcut olan baskı ortamına benzer bir durum söz konusu. Bazen ana akım medyada çalışan kimi kişiler, yazılarının isimsiz olarak yayınlanmasını istiyorlar.

Son olarak barış gazeteciliğine dair bir tartışma yürütüldü. Katılımcılar, gazeteciler eğer bütünüyle gazeteciliğin gerektirdiği mesleki ve etik çerçeveye içinde hareket ederlerse barış gazeteciliği diye bir kavram olamayacağını ifade ettiler. Kendilerini bu şekilde tanımlamadıklarını da eklediler. Günümüz koşullarında gerçek gazetecilik yapmanın zor ve riskli bir iş olduğunu, fedakarlık gerektirdiğini belirttiler. Hedef, bu bağlamı değiştirmek ve demokratikleşme olmalı. Bu sayede sorumluluk sahibi ve çok boyutlu bir gazeteciliğin çatışma ve barış çabalarına yönelik haber yapması da mümkün olacaktır.

sonuç

DPI'nin ters Karşılaştırmalı Çalışma Ziyareti , deneyimli bir gazeteci olan, The Guardian eski İrlanda muhabiri Owen Bowcott ile Türkiye mediasından çeşitli önde gelen gazeteciler, köşe yazarları, editörler ve yayıncılardan oluşan bir grubu bir araya getirdi. Bowcott'un Kuzey İrlanda'daki Sıkıntı Yılları'na dair deneyimleri, çatışma ve barış süreci, bu süreçlere eşlik eden zorluklar ve fırsatlar hakkında gazetecilik yapmak üzerine verimli tartışmalar için bir zemin sağladı.

Türkiye'de Kürt meselesi için artan bir ivmenin mevcut olduğu bir dönemde, tartışma oturumu Türkiye'deki medyanın durumu hakkında konuşmak için bir platform sağladı ve katılımcıların medyanın barış ve çatışma çözümü ile ilgili konularda çok yönlü bir toplumsal tartışmayı başlatma ve sürdürmede nasıl anlamlı bir rol oynayabileceğini yeniden düşünmelerini mümkün kıldı. DPI, bu tartışmaları ilerletmek için medya grubuyla düzenli toplantılar yapmaya devam edecek.

Etkinlik, Norveç, İrlanda ve İsviçre hükümetleri tarafından desteklenen "Türkiye'de Barış ve Demokrasiye Giden Yolların Oluşturulması" projesi kapsamında planlanan daha geniş bir etkinlik dizisinin bir parçasını oluşturuyor.

Konuşmacı ve katılımcıların grup fotoğrafı.

participant list | katılımcı listesi

ALİ BAYRAMOĞLU	Political Commentator & Columnist <i>Siyasi Yorumcu, Köşe Yazarı</i>
AYŞEGÜL DOĞAN	TV Journalist, Yeniden TV <i>Televizyon Habercisi, Yeniden TV</i>
BEKİR GÜNEŞ	News Editor at Gazete Emek and DokuzSHaber <i>Haber Editörü, Gazete Emek ve DokuzSHaber</i>
CANSU ÇAMLİBEL	Journalist <i>Gazeteci</i>
EMİNE UÇAK ERDOĞAN	Journalist <i>Gazeteci</i>
EVİRİM KEPENEK	Journalist at Bianet <i>Gazeteci, Bianet</i>
FATİH POLAT	Editor-in-chief of Daily Evrensel <i>Genel Yayın Yönetmeni, Evrensel</i>
İŞİN ELİÇİN	Journalist at Medyascope TV <i>Gazeteci, Medyascope TV</i>
JULIEN THÖNI	Consul General, Consulate General of Switzerland in Istanbul <i>Başkonsolos, İsviçre İstanbul Başkonsolosluğu</i>
KEMAL ÖZTÜRK	Columnist at Daily Habertürk <i>Köşe Yazarı, Habertürk</i>
ORAL ÇALIŞLAR	Columnist at Daily Posta <i>Köşe Yazarı, Posta</i>

OWEN BOWCOTT	Former Ireland correspondent for The Guardian <i>The Guardian Gazetesi Eski İrlanda Muhabiri</i>
SADIK GÜLEÇ	Senior Journalist at Gazete Duvar <i>Misyon Başkan Vekili, Kıdemli Gazeteci, Gazete Duvar</i>
SEVİLAY YILMAN	Columnist at Habertürk TV <i>Köşe Yazarı, Habertürk TV</i>
SEVTAP YOKUŞ	Professor of Law, Altınbaş University <i>Hukuk Profesörü, Altınbaş Üniversitesi</i>
UFUK URAS	Lecturer, Istanbul University <i>Öğretim Üyesi, İstanbul Üniversitesi</i>
YILDIRAY OĞUR	TV Programmer & Columnist at Daily Karar <i>TV Habercisi & Köşe Yazarı, Karar</i>
DENİZ CEBE	Interpreter <i>Çevirmen</i>
SERAY OKAN	Interpreter <i>Çevirmen</i>
Dr ESRA ELMAS	Head of Turkey Programme, Democratic Progress Institute <i>Türkiye Programı Direktörü, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>
KATYA PAUS	Programme Officer, Democratic Progress Institute <i>Program Görevlisi, Demokratik Gelişim Enstitüsü</i>

DPI Aims and Objectives

Aims and objectives of DPI include:

- To contribute to broadening bases and providing new platforms for discussion on establishing a structured public dialogue on peace and democracy building.
- To provide opportunities, in which different parties are able to draw on comparative studies, analyse and compare various mechanisms used to achieve positive results in similar cases.
- To create an atmosphere whereby different parties share knowledge, ideas, concerns, suggestions and challenges facing the development of a democratic solution in Turkey and the wider region.
- To support, and to strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers.
- To identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence democracy-building.
- Promote and protect human rights regardless of race, colour, sex, language, religion, political persuasion or other belief or opinion.

DPI aims to foster an environment in which different parties share information, ideas, knowledge and concerns connected to the development of democratic solutions and outcomes. Our work supports the development of a pluralistic political arena capable of generating consensus and ownership over work on

key issues surrounding democratic solutions at political and local levels.

We focus on providing expertise and practical frameworks to encourage stronger public debates and involvements in promoting peace and democracy building internationally. Within this context DPI aims to contribute to the establishment of a structured public dialogue on peace and democratic advancement, as well as to widen and create new existing platforms for discussions on peace and democracy building. In order to achieve this we seek to encourage an environment of inclusive, frank, structured discussions whereby different parties are in the position to openly share knowledge, concerns and suggestions for democracy building and strengthening across multiple levels. DPI's objective throughout this process is to identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence the process of finding democratic solutions. DPI also aims to support and strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers through its projects and output. Comparative studies of relevant situations are seen as an effective tool for ensuring that the mistakes of others are not repeated or perpetuated. Therefore we see comparative analysis of models of peace and democracy building to be central to the achievement of our aims and objectives.

Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri

DPI'nin amaçları ve hedefleri:

- Barışın ve demokrasinin inşası üzerine yapılandırılmış bir kamusal diyalogun oluşması için gerekli olan tartışma ortamının geliştirilmesi ve genişletilmesi.
- Farklı kesimlerin karşılaştırmalı çalışmalar vesilesiyle bir araya gelerek, farklı dünya örnekleri özelinde benzer durumlarda olumlu sonuçlar elde etmek için kullanılmış çeşitli mekanizmaları incelemesine ve analiz etmesine olanak sağlamak. Farklı kesimlerin bir araya gelerek Türkiye ve daha geniş bir coğrafyada demokratik bir çözümün geliştirilmesine yönelik bilgilerini, düşüncelerini, endişelerini, önerilerini, kaygılarını ve karşılaşılan zorlukları paylaştığı bir ortam yaratmak. Akademisyenler, sivil toplum örgütleri ve karar alıcılar arasındaki işbirliğinin desteklemek ve güçlendirmek.
- Ortak öncelikleri belirlemek ve demokrasi inşası sürecini ve sürece katılımı etkileyecek yenilikçi yaklaşımlar geliştirmek. Din, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi görüş ve inanç farkı gözetmeksizin insan haklarını teşvik etmek ve korumak. Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI), Türkiye'de demokratik bir çözümün geliştirilmesi için, farklı kesimlerin bir araya gelerek bilgilerini, fikirlerini, kay-

gılarını ve önerilerini paylaştıkları bir ortamı teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmalarımız, demokratik çözümün sağlanması için kilit önem taşıyan konularda fikir birliğine varma ve uzlaşılan konuları sahiplenme yeteneğine sahip çoğulcu bir siyasi alanın geliştirilmesini desteklemektedir.

Kurum olarak güçlü bir kamusal tartışmayı; barışı ve demokrasiyi uluslararası düzeyde geliştirmeye yönelik katılımları teşvik etmek için uzmanlığa ve pratiğe dayalı bir bakış açısıyla hareket ediyoruz. Bu çerçevede barış ve demokratik ilerleme konusunda yapılandırılmış bir kamusal tartışmanın oluşturulmasına katkıda bulunmayı; barış ve demokrasi inşası tartışmaları için yeni platformlar yaratmayı ve mevcut platformları genişletmeyi amaçlıyoruz.

Bu amaçlara ulaşabilmenin gereği olarak, farklı kesimlerin demokrasinin inşası ve güçlendirmesi için bilgilerini, endişelerini ve önerilerini açıkça paylaşabilecekleri kapsayıcı, samimi ve yapılandırılmış tartışma ortamını çeşitli seviyelerde teşvik etmeye çalışıyoruz. DPI olarak farklı projelerimiz aracılığıyla akademi, sivil toplum ve karar alıcılar arasındaki işbirliğini desteklemeyi ve güçlendirmeyi de hedefliyoruz.

Board Members

Yönetim Kurulu Üyeleri

KERİM YILDIZ

(Chief Executive Officer / İcra Kurulu Başkanı)

Kerim Yıldız is an expert in conflict resolution, peacebuilding, international human rights law and minority rights, having worked on numerous projects in these areas over his career. Yıldız has received a number of awards, including from the Lawyers Committee for Human Rights for his services to protect human rights and promote the rule of law in 1996, and the Sigrid Rausing Trust's Human Rights award for Leadership in Indigenous and Minority Rights in 2005. Yıldız is also a recipient of the 2011 Gruber Prize for Justice. He has also written extensively on international humanitarian law, conflict, and various human rights mechanisms.

Kerim Yıldız çatışma çözümü, barışın inşası, uluslararası insan hakları ve azınlık hakları konusunda uzman bir isimdir ve kariyeri boyunca bu alanlarda çok çeşitli projelerde çalışmıştır. Kerim Yıldız, 1996 yılında insan haklarının korunması ve hukuk kurallarının uygulanması yönündeki çabalarından ötürü İnsan Hakları İçin Avukatlar Komitesi Ödülü'ne, 2005'te Sigrid Rausing Trust Vakfı'nın Azınlık Hakları alanında Liderlik Ödülü'ne ve 2011'de ise Gruber Vakfı Uluslararası Adalet Ödülü'ne layık görülmüştür. Uluslararası insan hakları hukuku, insancıl hukuk ve azınlık hakları konularında önemli bir isim olan Yıldız, uluslararası insan hakları hukuku ve insan hakları mekanizmaları üzerine çok sayıda yazılı esere sahiptir.

NICHOLAS STEWART QC

(Chair / Yönetim Kurulu Başkanı)

Nicholas Stewart, QC, is a barrister and Deputy High Court Judge (Chancery and Queen's Bench Divisions) in the United Kingdom. He is the former Chair of the Bar Human Rights Committee of England and Wales and former President of the Union Internationale des Avocats. He has appeared at all court levels in England and Wales, before the Privy Council on appeals from Malaysia, Singapore, Hong Kong and the Bahamas, and in the High Court of the Republic of Singapore and the European Court of Human Rights. Stewart has also been the chair of the Dialogue Advisory Group since its founding in 2008.

Tecrübeli bir hukukçu olan Nick Stewart Birleşik Krallık Yüksek Mahkemesi (Chancery and Queen's Bench Birimi) ikinci hâkimidir. Geçmişte İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komitesi Başkanlığı (Bar Human Rihts Committee of England and Wales) ve Uluslararası Avukatlar Birliği (Union Internationale des Avocats) başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. İngiltere ve Galler'de gerçekleşen ve Malezya, Singapur, Hong Kong, Bahamalar, Singapur ve Avrupa İnsan Hakları mahkemelerinin temyiz konseylerinde görüş bildirdi. Stewart, 2008'deki kuruluşundan bu yana Diyalog Danışma Grubunun başkanlığını da yürütüyor.

PRISCILLA HAYNER

Priscilla Hayner is co-founder of the International Center for Transitional Justice and is currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts. She is a global expert on truth commissions and transitional justice initiatives and has authored several books on these topics, including *Unspeakable Truths*, which analyses truth commissions globally. Hayner has recently engaged in the recent Colombia talks as transitional justice advisor to Norway, and in the 2008 Kenya negotiations as human rights advisor to former UN Secretary-General Kofi Annan and the United Nations-African Union mediation team. Hayner has also worked significantly in the implementation stages following a peace agreement or transition, including Sierra Leone in 1999 and South Sudan in 2015.

Geçiş Dönemi Adaleti için Uluslararası Merkez'in (International Center for Transitional Justice) kurucularından olan Priscilla Hayner, aynı zamanda BM Kıdemli Arabuluculuk Danışmanları Ekibi'ndedir. Hakikat komisyonları, geçiş dönemi adaleti inisiyatifleri ve mekanizmaları konusunda küresel bir uzman olan Hayner, hakikat komisyonlarını küresel olarak analiz eden Unspeakable Truths (Konulmayan Gerçekler) da dahil olmak üzere, alanda pek çok yayına sahiptir. Hayner, yakın zamanda Kolombiya barış görüşmelerinde Norveç'in geçiş dönemi adaleti danışmanı olarak ve 2008 Kenya müzakerelerinde eski BM Genel Sekreteri Kofi Annan ve Birleşmiş Milletler-Afrika Birliği arabuluculuk ekibinin insan hakları danışmanı olarak görev yapmıştır. Hayner, 1999'da Sierra Leone ve 2015'te Güney Sudan da dahil olmak üzere birçok ülkede, barış anlaşması ve geçiş sonrası uygulamaları konularında çalışmalar yapmıştır.

ARILD HUMLEN

Arild Humlen is a lawyer and Director of the Norwegian Bar Association's Legal Committee. He is widely published within a number of jurisdictions, with emphasis on international civil law and human rights, and he has lectured at the law faculty of several universities in Norway. Humlen is the recipient of the Honor Prize of the Bar Association of Oslo for his work on the rule of law and in 2015 he was awarded the Honor Prize from the international organisation Save the Children for his efforts to strengthen the legal rights of children.

Hukukçu olan Arild Humlen aynı zamanda Norveç Barosu Hukuk Komitesi'nin direktörüdür. Uluslararası medeni hukuk ve insan hakları gibi yargı alanları üzerine çok sayıda yazısı yayınlanmış, Norveç'te bir dizi hukuk fakültesinde ders vermiştir. Oslo Barosu bünyesinde Sığınmacılık ve Göçmenlik Hukuku Davaları Çalışma Grubu başkanı olarak yaptığı çalışmalardan dolayı Oslo Barosu Onur Ödülü'ne layık görülmüştür.

JACKI MUIRHEAD

Jacki Muirhead was appointed Chambers Administrator at Devereux Chambers, London, UK, in November 2015. Her previous roles include Practice Director at FJ Cleveland LLP, Business Manager at Counsels' Chambers Limited and Deputy Advocates Clerk at the Faculty of Advocates, UK.

Şu anda Devereux Chambers isimli hukuk firmasında üst düzey yönetici olarak görev yapan Jacki Muirhead bu görevinden önce Cleveland Hukuk Firması çalışma direktörü, Counsel's Chambers Limited isimli hukukçular odasında şef katip ve Avukatlar Fakültesi'nde (Faculty of Advocates) pazarlama müdürü olarak çalışmıştır.

ANTONIA POTTER PRENTICE

Antonia Potter Prentice is currently the Director of Alliance 2015-a global network of humanitarian and development organisations. Prentice has extensive experience on a range of humanitarian, development, peacemaking and peacebuilding issues through her previous positions, including interim Senior Gender Adviser to the Joint Peace Fund for Myanmar and providing technical advice to the Office of the Special Envoy of the UN Secretary General to the Yemen peace process. Prentice has also been involved in various international organisations including UN Women, Dialogue Advisory Group, and Centre for Humanitarian Dialogue. Prentice co-founded the Athena Consortium as part of which she acts as Senior Manager on Mediation Support, Gender and Inclusion for the Crisis Management Initiative (CMI) and as Senior Adviser to the European Institute for Peace (EIP).

Antonia Potter Prentice, insani yardım kuruluşlarının ve kalkınma örgütlerinin küresel ağı olan İttifak 2015'in direktörüdür. Prentice, Myanmar için Ortak Barış Fonu'na geçici Kıdemli Cinsiyet Danışmanı ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Yemen Özel Elçisi Ofisi'ne teknik tavsiyeler vermek de dahil olmak üzere insancıl faaliyetler, kalkınma, barış yapma ve barış inşası gibi konularda sivil toplum bünyesinde 17 yıllık bir çalışma tecrübesine sahiptir. BM Kadınları, Diyalog Danışma Grubu ve İnsani Yardım Diyalogu Merkezi gibi çeşitli uluslararası örgütlerde görev yapan Prentice, kurucuları arasında yer aldığı Athena Konsorsiyomu Arabuluculuk Desteği, Toplumsal Cinsiyet ve Kaynaştırma için Kriz Yönetimi İnsiyatifinde yöneticilik ve Avrupa Barış Enstitüsü'ne (EIP) baş-danışmanlık yapmaktadır.

CATHERINE WOOLLARD

Catherine Woollard is the current Secretary General for ECRE, the European Council for Refugees and Exiles, a pan-European alliance of 96 NGOs protecting and advancing the rights of refugees, asylum seekers and displaced persons. Previously she served as the Director of the Brussels Office of Independent Diplomat, and from 2008 to 2014 she was the Executive Director of the European Peacebuilding Liaison Office (EPLO)-a Brussels-based network of not-for-profit organisations working on conflict prevention and peacebuilding. She also held the positions of Director of Policy, Communications and Comparative Learning at Conciliation Resources, Senior Programme Coordinator (South East Europe/CIS/Turkey) at Transparency International and Europe/Central Asia Programme Coordinator at Minority Rights Group International. Woollard has additionally worked as a consultant advising governments on anti-corruption and governance reform, as a lecturer in political science, teaching and researching on the EU and international politics, and for the UK civil service.

Catherine Woollard, Avrupa Mülteci ve Sürgünler Konseyi (ECRE) Genel Sekreteri'dir. ECRE, Avrupa ülkelerinin ittifakına dayalı ve uluslararası koruma alanında çalışan yaklaşık 96 sivil toplum kuruluşunun üye olduğu bir ağıdır. Geçmişte Bağımsız Diplomatlar Grubu'nun Brüksel Ofis Direktörü olarak çalışan Woollard 2008-2014 yılları arasında çatışmanın önlenmesi ve barışın inşası üzerine çalışan sivil toplum kuruluşlarının oluşturduğu bir ağ olan Avrupa Barış İnşası İrtibat Bürosu'nun direktörü olarak görev yapmıştır. Conciliation Resources'da Siyaset, İletişim ve Karşılaştırmalı Öğrenme Birimi Direktörü, Transparency International'da Güneydoğu Avrupa ve Türkiye Kıdemli Program Koordinatörü, Minority Rights Group'da Avrupa ve Orta Asya Program Koordinatörü olarak görev yapmıştır. Hükümetlere yolsuzluk konusunda danışmanlık hizmeti vermiş, akademisyen olarak Birleşik Krallık'taki kamu kurumu çalışanlarına siyaset bilimi, AB üzerine eğitim ve araştırma ve uluslararası politika alanlarında dersler vermiştir.

Council of Experts

Uzmanlar Kurulu Üyeleri

BERTIE AHERN

Bertie Ahern is the former Taoiseach (Prime Minister) of Ireland, a position to which he was elected following numerous Ministerial appointments as well as that of Deputy Prime Minister. A defining moment of Mr Ahern's three terms in office as Taoiseach was the successful negotiation of the Good Friday Agreement in April 1998. Mr Ahern held the Presidency of the European Council in 2004, presiding over the historic enlargement of the EU to 27 member states. Since leaving Government in 2008 Mr Ahern has dedicated his time to conflict resolution and is actively involved with many groups around the world. Current roles include Co-Chair of The Inter Action Council; Member of the Clinton Global Initiative; Member of the International Group dealing with the conflict in the Basque Country; Honorary Adjunct Professor of Mediation and Conflict Intervention in NUI Maynooth; Member of the Kennedy Institute of NUI Maynooth; Member of the Institute for Cultural Diplomacy, Berlin; Member of the Varkey Gems Foundation Advisory Board; Member of Crisis Management Initiative; Member of the World Economic Forum Agenda Council on Negotiation and Conflict Resolution; Member of the IMAN Foundation; Advisor to the Legislative Leadership Institute Academy of Foreign Affairs; Senior Advisor to the International Advisory Council to the Harvard International Negotiation Programme; and Director of Co-operation Ireland.

Tecrübeli bir siyasetçi olan Bertie Ahern bir dizi bakanlık görevinden sonra İrlanda Cumhuriyeti Başbakanı olarak görev yapmıştır. Bertie Ahern'in başbakanlık yaptığı dönemdeki en belirleyici gelişme 1998 yılının Nisan ayında Hayırlı Cuma Anlaşması'yla sonuçlanan barış görüşmesi müzakerelerinin başlatılması olmuştur. Ahern, 2004 yılında Avrupa Konseyi başkanlığı görevini yürütürken Avrupa Birliği'nin üye ülke sayısının 27'ye çıktığı tarihsel süreçte payı olan en önemli isimlerden biri olmuştur. 2008 yılında

aktif siyasetten çekilen Bertie Ahern o tarihten bu yana bütün zamanını çatışma çözümü çalışmalarına ayırmakta ve bu amaçla pek çok grupta temaslarda bulunmaktadır. Ahern'in hali hazırda sahip olduğu ünvanlar şunlardır: The Inter Action Council Eşbaşkanlığı, Clinton Küresel İnisiyatif Üyeliği, Bask Ülkesindeki Çatışma Üzerine Çalışma Yürüten Uluslararası Grup Üyeliği, İrlanda Ulusal Üniversitesi Arabuluculuk ve Çatışmaya Müdahale Bölümü Fahri Profesörlüğü, Berlin Kültürel Diplomasi Enstitüsü Üyeliği, Varkey Gems Vakfı Danışma Kurulu Üyeliği, Kriz İdaresi İnisiyatif Üyeliği, Dünya Ekonomik Forumu Müzakere ve Çatışma Çözümü Forumu Konsey Üyeliği, Harvard Uluslararası Müzakere Programı Uluslararası Danışmanlar Konseyi Başdanışmanı.

DERMOT AHERN

Dermot Ahern is a former Irish Member of Parliament and Government Minister and was a key figure for more than 20 years in the Irish peace process, including in negotiations for the Good Friday Agreement and the St Andrews Agreement. He also has extensive experience at the EU Council level, including as a key negotiator and signatory to the Constitutional and Lisbon Treaties. In 2005, he was appointed by the then UN Secretary General Kofi Annan, to be a Special Envoy on the issue of UN Reform.

Geçmişte İrlanda Parlamentosu milletvekilliği ve kabinede bakanlık görevlerinde bulunan Dermot Ahern, 20 yıldan fazla bir süre İrlanda barış sürecinde anahtar bir rol oynamıştır ve bu süre içinde Belfast Anlaşması (Hayırlı Cuma Anlaşması) ve St. Andrews Anlaşması için yapılan müzakerelere dahil olmuştur. AB Konseyi seviyesinde de önemli tecrübeleri olan Ahern, AB Anayasası ve Lizbon Antlaşmaları sürecinde de önemli bir arabulucu ve imzacı olmuştur. 2005 yılında dönemin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından BM Reformu konusunda özel temsilci olarak atanmıştır.

Professor Dr MEHMET ASUTAY

Professor Dr. Mehmet Asutay is a Professor of Middle Eastern and Islamic Political Economy & Finance at the Durham University Business School, UK. He researches, teaches and supervises research on Islamic political economy and finance, Middle Eastern economic development and finance, the political economy of the Middle East, including Turkish and Kurdish political economies. He is the Director of the Durham Centre for Islamic Economics and Finance and the Managing Editor of the Review of Islamic Economics, as well as Associate Editor of the American Journal of Islamic Social Science. He is the Honorary Treasurer of the BRISMES (British Society for Middle Eastern Studies); and of the IAIE (International Association for Islamic Economics).

Dr. Mehmet Asutay, İngiltere'deki Durham Üniversitesi'nin İşletme Fakültesi'nde Ortadoğu'nun İslami Siyasal Ekonomisi ve Finansı alanında profesör olarak görev yapmaktadır. Asutay Türk ve Kürt siyasal ekonomisi, İslami siyasal ekonomi, ve Ortadoğu'da siyasal ekonomi konularında dersler vermekte, araştırmalar yapmakta ve yapılan araştırmalara danışmanlık yapmaktadır.

ALİ BAYRAMOĞLU

Ali Bayramoğlu is a writer and political commentator. Since 1994, he has contributed as a columnist for a variety of newspapers. He is currently a columnist for daily Karar. He is a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established during the peace process between 2013-2015.

Ali Bayramoğlu, yazar ve siyasi yorumcudur. 1994 yılından bu yana çeşitli gazetelerde köşe yazarlığı yaptı. Halen, günlük Karar gazetesinde köşe yazmaya devam etmektedir. Türkiye'de 2013-2015 yılları arasında gerçekleşen Çözüm Sürecinde Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Professor CHRISTINE BELL

Professor Christine Bell is a legal expert based in Edinburgh, Scotland. She is Professor of Constitutional Law and Assistant Principal (Global Justice) at the University of Edinburgh, Co-director of the Global Justice Academy, and a member of the British Academy. She was chairperson of the Belfast-based human rights organization, the Committee on the Administration of Justice, from 1995-7, and a founder member of the Northern Ireland Human Rights Commission established under the terms of the Belfast Agreement. In 1999 she was a member of the European Commission's Committee of Experts on Fundamental Rights. She is an expert on transitional justice, peace negotiations, constitutional law and human rights law. She regularly conducts training on these topics for diplomats, mediators and lawyers, has been involved as a legal advisor in a number of peace negotiations, and acted as an expert in transitional justice for the UN Secretary-General, the Office of the High Commissioner for Human Rights, and UNIFEM.

İskoçya'nın başkenti Edinburgh'ta faaliyet yürüten bir hukukçudur. Edinburgh Üniversitesi'nde Anayasa hukuku profesörü olarak ve aynı üniversite bünyesindeki Küresel Adalet Projesinde Müdür yardımcısı olarak görev yapmaktadır. İngiliz Akademisi üyesi de olan Bell, 1995-1997 yılları arasında Belfast merkezli İnsan Hakları örgütü Adalet İdaresi Komisyonu başkanı ve Belfast Anlaşması şartları çerçevesinde kurulan Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu kurucu üyesi olarak görev yaptı. 1999'da ise Avrupa Komisyonu Temel Haklar Uzmanlar Komitesi üyeliğinde bulundu. Temel uzmanlık alanları Geçiş Dönemi Adaleti, Barış Müzakereleri, Anayasa Hukuku ve İnsan Hakları olan Prof. Bell, aynı zamanda bu konularda diplomat, arabulucu ve hukukçulara eğitim vermekte, BM Genel Sekreterliği, İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Ofisi ve UNIFEM'in de dahil olduğu kurumlarda hukuk danışmanı olarak görev yapmaktadır.

ORAL ÇALIŞLAR

Oral Çalışlar completed his studies at the Ankara University Faculty of Political Sciences. Was President of the Club of Socialist Thought at the university, as well as Secretary-General of the Ankara University Student Union. Wrote for *Türk Solu* journal which was launched in 1967 and for the *Aydınlık* journal which was launched in 1968. Was member of the editorial board of *Aydınlık* journal. Was arrested after the 12th of March 1971 military coup. Remained imprisoned for three years until the Amnesty law adopted in 1974. Was Editor in Chief for the *Aydınlık* daily newspaper launched in 1978. Was arrested again after the 12th of September 1980 military coup and released in August 1988 after four years in prison. Lived in Hamburg between 1990 and 1992 upon the invitation of the Senate of Hamburg. Worked for *Cumhuriyet* daily between 1992 and 2008. Broadcast television programmes on different channels, including TRT, 24TV, 360, and SKYTÜRK. Transferred from *Cumhuriyet* daily to *Radikal* daily in 2008. Between 2004-2007, he was in board of Turkish Journalists Association. He has a permanent press card. Became Editor in Chief for *Taraf* daily in 2013. Was part of the Wise People Committee in the same year. Later had to leave *Taraf* daily alongside Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, and Yıldırım Oğur, among others, after the intervention of the Gülen Congregation. Returned to *Radikal* daily. Started writing for *Posta* daily after 2016, when *Radikal* was discontinued. Continues work as a commentator on TV news channels. Has 20 published books, including *The Leaders' Prison*, *Hız, Ali, Mamak Prison* from the 12th of March to 12th of September, *The Kurdish Issue with Öcalan and Burkay*, *My 68 Memoirs*, *The Alevis*, *When Deniz and Friends Were Executed*, *My Childhood in Tarsus*, *The History of Gulenism*. Recipient of a large number of journalism and research awards. Married (1976) to author and journalist İpek Çalışlar. Father of author Reşat Çalışlar.

Oral Çalışlar Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde eğitimini tamamladı. Üniversitede Sosyalist Fikir Kulübü başkanlığını ve Ankara Üniversitesi Öğrenci Birliği genel sekreterliğini yaptı. 1967'de kurulan Türk Solu ve 1967'de kurulan Aydınlık dergileri için yazdı. Ayrıca Aydınlık dergisinin yayın kurulu üyesiydi. 12 Mart 1971 dar-

besinden sonra tutuklandı ve 1974'te af yasası çıkana kadar üç yıl cezaevinde kaldı. 1978 yılında çıkan Aydınlık Gazetesi'nin yazı işleri müdürlüğünü yaptı. 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında tekrardan tutuklandı ve dört yıl cezaevinde kaldıktan sonra Ağustos 1988'de tahliye edildi. Hamburg Senato'sunun daveti üzerine gittiği Hamburg'da 1990-1992 yılları arasında yaşadı. 1992 ve 2008 yılları arasında Cumhuriyet Gazetesi'nde çalıştı. TRT, 24TV, 360 ve SKYTÜRK de dâhil olmak üzere çeşitli kanallarda televizyon programı yaptı. 2008 yılında Cumhuriyet'ten Radikal Gazetesi'ne geçiş yaptı. 2004-2007 yılları arasında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu'ndaydı. Kendisinin sürekli basın kartı bulunmaktadır. 2013 yılında Taraf Gazetesi Yazı İşleri Müdürü oldu. Aynı yıl Âkil İnsanlar Heyeti'nde yer aldı. Daha sonra, Gülen Cemaati'nin müdahalesi sonucunda, Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, Yıldırım Oğur ve diğerleriyle birlikte Taraf'tan ayrıldı. Radikal'e geri dönüş yaptı. Radikal Gazetesi kapandıktan sonra, 2016 yılında Posta Gazetesi için yazmaya başladı. Televizyon programlarına siyaset yorumcusu olarak katılmaya devam etmektedir. 20 kitap yayınlamıştır. Bunların arasında 'Liderler Hapishanesi', 'Hz. Ali', 'Mamak Askeri Cezaevi', 'Öcalan ve Burkay'la Kürt Sorunu', '68 Anılarım', 'Aleviler', 'Denizler İdama Giderken', 'Çocukluğumun Tarsus'u' ve 'Fetullahçılığın Tarihi' de bulunmaktadır. Gazetecilik ve araştırma alanlarında birçok ödüle sahiptir. 1976'dan beri yazar ve gazeteci İpek Çalışlar ile evlidir. Yazar Reşat Çalışlar'ın babasıdır.

CENGİZ ÇANDAR

Cengiz Çandar is currently a columnist for *Al-Monitor*, a widely respected online magazine that provides analysis on Turkey and the Middle East. He is a former war correspondent and an expert on the Middle East. He served as a special adviser to the former Turkish president, Turgut Özal. Cengiz Çandar is a Distinguished Visiting Scholar at the Stockholm University Institute for Turkish Studies (SUITS).

Kıdemli bir gazeteci ve köşe yazarı olan Çandar uzun yıllar Radikal gazetesi için köşe yazarlığı yapmıştır. Al Monitor haber sitesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Ortadoğu konusunda önemli bir uzman olan Çandar, bir dönem savaş muhabiri olarak çalışmış ve Türkiye eski Cumhurbaşkanı merhum Turgut Özal'a özel danışmanlık yapmıştır.

ANDY CARL

Andy Carl is an independent expert on conflict resolution and public participation in peace processes. He believes that building peace is not an act of charity but an act of justice. He co-founded and was Executive Director of Conciliation Resources. Previously, he was the first Programme Director with International Alert. He is currently an Honorary Fellow of Practice at the School of Law, University of Edinburgh. He serves as an adviser to a number of peacebuilding initiatives including the Inclusive Peace and Transition Initiative at the Graduate Institute in Geneva, the Legal Tools for Peace-Making Project in Cambridge, and the Oxford Research Group, London.

Andy Carl çatışma çözümü ve barış süreçlerine kamusal katılımın sağlanması üzerine çalışan bağımsız bir uzmandır. Barışın inşasının bir hayırseverlik faaliyetinden ziyade adaletin yerine getirilmesi çabası olduğuna inanan Carl, çatışma Çözümü alanında çalışılan etkili kurumlardan biri olan Conciliation Resources'un kurucularından biridir. Bir dönem Uluslararası Uyarı (International Alert) isimli kurumda Program Direktörü olarak görev yapan Carl, halen Edinburgh Üniversitesi Hukuk Fakültesi bünyesinde Fahri Bilim Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktadır. Barış inşası üzerine çalışan Cenevre Mezunlar İnisyatifi bünyesindeki Barış ve Geçiş Dönemi İnisyatifi, Cambridge'te yürütülen Barışın İnşası için Yasal Araçlar Projesi ve Londra'da faaliyet yürüten Oxford Araştırma Grubu gibi bir dizi kurum ve oluşuma danışmanlık yapmaya devam etmektedir.

Dr VAHAP COŞKUN

Dr Vahap Coşkun is a Professor of Law at University of Dicle in Diyarbakır where he also completed his bachelor's and master's degrees in law. Coşkun received his PhD from Ankara University Faculty of Law. He has written for Serbestiyet and Kurdistan24 online newspaper. He has published books on human rights, constitutional law, political theory and social peace. Coşkun was a member of the former Wise Persons Commission in Turkey (Central Anatolian Region).

Dr. Vahap Coşkun Diyarbakır'da, Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğretim üyesidir. Lisans ve lisansüstü eğitimini Dicle Üniversitesi'nde tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi'nde Hukuk Doktoru tamamlamıştır. Serbestiyet ve Kurdistan 24 online gazetesinde makale yazan Coşkun, insan hakları, anayasa hukuku, siyasal teori ve toplumsal barış konulu kitaplar yayınlamıştır. Coşkun, Akil İnsanlar Komisyonu'nun İç Anadolu bölgesi üyesiydi.

AYŞEGÜL DOĞAN

Ayşegül Doğan is a journalist who has conducted interviews, created news files and programmes for independent news platforms. She studied at the Faculty of Cultural Mediation and Communications at Metz University, and Paris School of Journalism. As a student, she worked at the Ankara bureau of Agence-France Presse (AFP), the Paris bureau of Courier International and at the Kurdish service of The Voice of America. She worked as a programme creator at Radyo Ekin, and as a translator-journalist for the Turkish edition of Le Monde Diplomatique. She was a lecturer at the Kurdology department of National Institute of Oriental Languages and Civilizations in Paris. She worked on political communications for a long time. From its establishment in 2011 to its closure in 2016, she worked as a programmes coordinator at IMC TV. She prepared and presented the programme "Gündem Müzakere" on the same channel.

Bağımsız haber platformlarına özel röportaj, haber dosyası ve programlar hazırlayan gazeteci Ayşegül Doğan; Metz Üniversitesi Medyasyon Kültürel ve İletişim Fakültesi'nin ardından eğitimine Paris Yüksek Gazetecilik Okulu'nda devam etti. Okul yıllarında, Fransız Haber Ajansı-AFP'nin Ankara, Courier International'ın Paris bürosunda ve Amerika'nın Sesi Kürtçe servisinde gazeteciliği deneyimledi. Radyo Ekin'de programcı, Le Monde Diplomatique Türkçe'de çevirmen gazeteci olarak çalıştı. Paris'te yaşadığı süre içinde Doğu Dilleri ve Medeniyetleri Enstitüsü Kürdoloji bölümünde okutmanlık yaptı. Uzunca bir süre siyaset iletişimi ile ilgilendi. 2011'de kurulan IMC TV 2016'da kapatılana dek; program koordinatörü olarak çalıştı. Aynı kanalda "Gündem Müzakere" programını hazırladı ve sundu. Halen ülkesindeki pek çok meslektaş gibi etik ilkelere bağlı; bağımsız bir gazeteci olarak çalışma arayış, istek ve heyecanını koruyor.

VEGARD ELLEFSEN

Vegard is a Norwegian diplomat who retired 31 August 2019 from the foreign service when he left his last posting as ambassador to Ankara. He has been twice posted to NATO both as Permanent representative on the North Atlantic Council and deputy to the same position. He has earlier been posted to the Norwegian mission to the U.N. in New York and to the Embassy in Ottawa. In the Norwegian Ministry of foreign affairs he has been Political Director, Director General for the Regional division, Director of the Minister's secretariat and special envoy to the Sudan peace talks and special envoy to Syria and Iraq. Mr. Ellefsen has a Master in Political Science from the University of Oslo.

Norveçli bir diplomat olan Vegard, 31 Ağustos 2019'da dışişlerinden emekli olduğunda Ankara'da büyükelçi olarak görev yapmaktaydı. İki kere NATO'ya atanan Vergard, Kuzey Atlantik Konseyi Daimi Temsilcisi ve Daimi Temsilci Yardımcısı olarak görev yapmıştır. Daha öncesinde de New York'ta Norveç Birleşmiş Milletler Daimi Temsilciliği'nde ve Ottawa Büyükelçiliği'nde bulundu. Norveç Dış İşleri Bakanlığı'nda Siyasal İşler Direktörü, Bölgesel Bölünme Genel Müdürü, bakanın Özel Kalem Müdürlüğü Direktörü, Sudan barış müzakereleri özel temsilcisi ve Suriye ve Irak özel temsilcisi olarak görev aldı. Ellefsen Oslo Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi yüksek lisansı yapmıştır.

Professor Dr FAZIL HÜSNÜ ERDEM

Dr Fazıl Hüsnü Erdem is Professor of Constitutional Law and Head of the Department of Constitutional Law at Dicle University, Diyarbakır. In 2007, Erdem was a member of the commission which was established to draft a new constitution to replace the Constitution of 1982 which was introduced following the coup d'état of 1980. Erdem was a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, in the team that was responsible for the South-eastern Anatolia Region.

Fazıl Hüsnü Erdem Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı Başkanıdır. 2007'de, 1980 darbesinin takiben yürürlüğe giren 1982 darbe anayasasını değiştirmek üzere kurulan yeni anayasa hazırlama komisyonunda yer almıştır. Erdem, 2013'de Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Professor Dr SALOMÓN LERNER FEBRES

Professor Dr. Salomón Lerner Febres holds a PhD in Philosophy from Université Catholique de Louvain. He is Executive President of the Center for Democracy and Human Rights and Professor and Rector Emeritus of Pontifical Catholic University of Peru. He is former President of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. Prof. Lerner has given many talks and speeches about the role and the nature of university, the problems of scholar research in higher education and about ethics and public culture. Furthermore, he has participated in numerous conferences in Peru and other countries about violence and pacification. In addition, he has been a speaker and panellist in multiple workshops and symposiums about the work and findings of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. He has received several honorary doctorates as well as numerous recognitions and distinctions of governments and international human rights institutions.

Prof. Salomón felsefe alanındaki doktora eğitimini Belçika'daki Université Catholique de Louvain'de tamamlamıştır. Peru'daki Pontifical Catholic Üniversitesi'nin onursal rektörü sıfatını taşıyan Prof. Salomón Lerner Febres, aynı üniversite bünyesindeki Demokrasi ve İnsan Hakları Merkezi'nin de başkanlığını yapmaktadır. Peru Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu eski başkanıdır. Üniversitenin rolü ve doğası, akademik çalışmalarda karşılaşılan zorluklar, etik ve kamu kültürü konulu çok sayıda konuşma yapmış, şiddet ve pasifizm konusunda Peru başta olmak üzere pek çok ülkede yapılan konferanslara konuşmacı olarak katılmıştır.

Professor MERVYN FROST

Professor Mervyn Frost teaches International Relations, and was former Head of the Department of War Studies, at King's College London, UK. He was previously Chair of Politics at the University of Natal, Durban, South Africa and was President of the South African Political Studies Association. He currently sits on the editorial boards of International Political Sociology and the Journal of International Political Theory, among others. He is an expert on human rights in international relations, humanitarian intervention, justice in world politics, democratising global governance, the just war tradition in an era of New Wars, and ethics in a globalising world.

Londra'daki King's College'in Savaş Çalışmaları bölümünün başkanlığını yapmaktadır. Daha önce Güney Afrika'nın Durban şehrindeki Natal Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi bölümünün başkanlığını yapmıştır. Güney Afrika Siyaset Çalışmaları Enstitüsü Başkanlığı görevinde de bulunan Profesör Frost, İnsan Hakları ve Uluslararası İlişkiler, İnsancıl Müdahale, Dünya Siyasetinde Adalet, Küresel Yönetimin Demokratikleştirilmesi, Yeni Savaşlar Döneminde Adil Savaş Geleneği ve Küreselleşen Dünyada Etik gibi konularda uzman bir isimdir.

DAVID GORMAN (Director, Eurasia)

David has more than 25 years of experience in the field of peacemaking. He started his career in the Middle East and he went on to work for international organisations on a wide range of conflicts around the world. David has been based in the Philippines, Indonesia, Liberia, Bosnia as well as the West Bank and Gaza and has been working in Eurasia for the last several years. He graduated from the London School of Economics, was featured in the award winning film 'Miles and War' as well as several publications and has published several articles on mediation.

David'in barış inşası alanında 25 yıldan fazla deneyimi bulunmaktadır. David kariyerine Orta Doğu'da başladı ve daha sonra uluslararası kurumlarda, dünyanın çeşitli yerlerinde olan çatışmalar üzerinde çalıştı. Kendisi Filipinler, Endonezya, Liberya, Bosna, Batı Şeria ve Gazze'de bulundu. Son birkaç yıldır da Avrasya bölgesinde çalışmaktadır. David London School of Economics'den mezun oldu, ödüllü 'Miles and War' filminde ve çeşitli yayınlarda yer aldı ve arabuluculukla ilgili çeşitli makaleler yayımladı.

MARTIN GRIFFITHS

Martin Griffiths is a senior international mediator and currently the UN's Under-Secretary-General for Humanitarian Affairs and Emergency Relief Coordinator, Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) after previously serving as the UN's Envoy to Yemen. From 1999 to 2010 he was the founding Director of the Centre for Humanitarian Dialogue in Geneva where he specialised in developing political dialogue between governments and insurgents in a range of countries across Asia, Africa and Europe. He is a co-founder of Inter Mediate, a London based NGO devoted to conflict resolution, and has worked for international organisations including UNICEF, Save the Children, Action Aid, and the European Institute of Peace. Griffiths has also worked in the British Diplomatic Service and for the UN, including as Director of the Department of Humanitarian Affairs (Geneva), Deputy to the Emergency Relief Coordinator (New York), Regional Humanitarian Coordinator for the Great Lakes, Regional Coordinator in the Balkans and Deputy Head of the Supervisory Mission in Syria (UNSMIS).

Kıdemli bir uluslararası arabulucu olan eski Birleşmiş Milletler Yemen Özel Temsilcisi Martin Griffiths, Birleşmiş Milletler İnsani Yardım Koordinasyon Ofisi'nde (OCHA) İnsani Yardım ve Acil Durum Yardımı Koordinatörü Genel Sekreter Başyardımcısı olarak görev yapmaktadır. Asya, Afrika ve Avrupa kıtalarındaki çeşitli ülkelerde hükümetler ile isyancı gruplar arasında siyasi diyalog geliştirilmesi üzerine çalışan Cenevre'deki İnsani Diyalog Merkezi'nin (Centre for Humanitarian Dialogue) kurucu direktörü olan Martin Griffiths 1999-2010 yılları arasında bu görevi sürdürmüştür. Çatışma çözümü üzerine çalışan Londra merkezli Inter Mediate'in kurucuları arasında bulunan Griffiths, UNICEF, Save the Children ve Action Aid isimli uluslararası kurumlarda da görev yapmıştır. İngiltere Diploması Servisi'ndeki hizmetlerinin yanı sıra Birleşmiş Milletler bünyesinde Cenevre Ofisi'nde İnsani Faaliyetler Bölümü'nde yönetici, New York ofisinde Acil Yardım Koordinatörü yardımcılığı, Büyük Göller (Great Lakes) bölgesinde İnsani Yardım Koordinatörü, Balkanlarda BM Bölgesel Koordinatörü ve BM eski Genel Sekreteri Kofi Annan'ın BM ve Arap Birliği adına Suriye özel temsilciliği yaptığı dönemde kendisine baş danışmanlık yapmıştır.

KEZBAN HATEMİ

Kezban Hatemi holds an LL.B. from Istanbul University and is registered with the Istanbul Bar Association. She has worked as a self employed lawyer, as well as Turkey's National Commission to UNESCO and a campaigner and advocate during the Bosnian War. She was involved in drafting the Turkish Civil Code and Law of Foundations as well as in preparing the legal groundwork for the chapters on Religious Freedoms and Minorities and Community Foundations within the Framework Law of Harmonization prepared by Turkey in preparation for EU accession. She has published articles on women's, minority groups, children, animals and human rights and the fight against drugs. She is a member of the former Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, and sits on the Board of Trustees of the Technical University and the Darulacaze Foundation.

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul Barosuna kayıtlı olarak avukatlık yapmaya başlamıştır. Serbest avukatlık yapmanın yanı sıra UNESCO Türkiye Milli Komisyonu'nda hukukçu olarak görev yapmış, Bosna savaşı sırasında sürdürülen savaş karşıtı kampanyalarda aktif olarak yer almıştır. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyelik süreci gereği hazırlanan Uyum Yasaları Çerçeve Yasasının Dini Özgürlükler, Azınlıklar ve Vakıflar ile ilgili bölümlerine ilişkin hukuki çalışmalarda yer almış, Türk Ceza Kanunu ve Vakıflar Kanunu'nun taslaklarının hazırlanmasında görev almıştır. İnsan hakları, kadın hakları, azınlık hakları, çocuk hakları, hayvan hakları ve uyuşturucu ile mücadele konularında çok sayıda yazılı eseri vardır. Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığı döneminde oluşturulan Akil İnsanlar Heyetinde yer almıştır. Bunun yanı sıra İstanbul Üniversitesi ile Darulacaze Vakfı Mütevelli heyetlerinde görev yapmaktadır.

Dr EDEL HUGHES

Dr. Edel Hughes is a Senior Lecturer in Law at Middlesex University. Prior to joining Middlesex University, Dr Hughes was a Senior Lecturer in Law at the University of East London and a Lecturer in Law and the University of Limerick. She was awarded an LL.M. and a PhD in International Human Rights Law from the National University of Ireland, Galway, in 2003 and 2009, respectively. Her research interests are in the areas of international human rights law, public international law, and conflict transformation, with a regional interest in Turkey and the Middle East. She has published widely on these areas.

Dr. Edel Hughes, Middlesex Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde kıdemli öğretim üyesidir. Daha önce Doğu Londra Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Limerick Üniversitesi'nde görev yapan Hughes, doktorasını 2003-2009 yılları arasında İrlanda Ulusal Üniversitesi'nde Uluslararası İnsan Hakları Hukuku alanında tamamlamıştır. Hughes'un birçok yayınının da bulunduğu çalışma alanları içinde, Orta Doğu'yu ve Türkiye'yi de kapsayan şekilde, uluslararası insan hakları hukuku, uluslararası kamu hukuku ve çatışma çözümlü yer almaktadır.

KADİR İNANIR

Kadir İnanır was born in 1949 Fatsa, Ordu. He is an acclaimed actor and director, and has starred in well over a hundred films. He has won several awards for his work in Turkish cinema. He graduated from Marmara University Faculty of Communication. In 2013 he became a member of the Wise Persons Committee for the Mediterranean region.

Ünlü oyuncu ve yönetmen Kadir İnanır, 100'ü aşkın filmde rol almış ve Türk sinemasına katkılarından dolayı pek çok ödüle layık görmüştür. 1949 senesinde Ordu, Fatsa'da doğan İnanır, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon Bölümünden mezun olmuştur. 2013 senesinde barış sürecini yönetmek amacıyla kurulan Akil İnsanlar Heyeti'ne Akdeniz Bölgesi temsilcisi olarak girmiştir.

Professor Dr AHMET İNSEL

Professor Ahmet İnsel is a former faculty member of Galatasaray University in Istanbul, Turkey and Paris 1 Panthéon Sorbonne University, France. He is Managing Editor of the Turkish editing house, İletisim, and member of the editorial board of monthly review, Birikim. He is a regular columnist at Cumhuriyet newspaper and an author who published several books and articles in both Turkish and French.

İletişim Yayınları Yayın Kurulu Koordinatörlüğünü yürüten Ahmet İnsel, Galatasaray Üniversitesi ve Paris 1 Panthéon-Sorbonne Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmıştır. Birikim Dergisi yayın kolektifi üyesi ve Cumhuriyet Gazetesinde köşe yazarıdır. Türkçe ve Fransızca olmak üzere çok sayıda kitabı ve makalesi bulunmaktadır.

ALEKA KESSLER

Aleka Kessler works as Project Officer at the Centre for Humanitarian Dialogue (HD). Having joined HD in 2017 to work on Syria, Aleka has been coordinating mediation project in complex conflict settings. Previously, Aleka also worked with Médecins Sans Frontières and the United Nations Association Mexico. She holds a degree in International Relations from the University of Geneva and a Master's degree in Development Studies from the Graduate Institute of International and Development Studies in Geneva, where she specialized in humanitarian affairs, negotiation and conflict resolution.

Aleka Kessler İnsani Diyalog Merkezi'nde (HD) proje sorumlusu olarak çalışmaktadır. Suriye üzerinde çalışmak için 2017 yılında HD'ye katılan Kessler, karmaşık çatışma ortamlarında arabuluculuk projesini yürütmektedir. Kessler daha önce Sınır Tanımayan Doktorlar ve Meksika Birleşmiş Milletler Derneği'nde çalışmıştır. Lisans eğitimini Cenevre Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamlayan Kessler, daha sonra yüksek lisansını yine Cenevre'de bulunan Uluslararası ve Kalkınma Çalışmaları Yüksek Lisans Enstitüsü'nde (IHEID) Kalkınma Çalışmaları alanında yaptı. Kessler insanı yardım, arabuluculuk ve çatışma çözümü alanlarında uzmanlaşmıştır.

AVILA KILMURRAY

Avila Kilmurray is a founding member of the Northern Ireland Women's Coalition. She was part of the Coalition's negotiating team for the Good Friday Agreement and has written extensively on community action, the women's movement and conflict transformation. She serves as an adviser on the Ireland Committee of the Joseph Rowntree Charitable Trust as well as a board member of Conciliation Resources (UK) and the Institute for British Irish Studies. She was the first Women's Officer for the Transport & General Workers Union for Ireland (1990-1994) and from 1994-2014 she was Director of the Community Foundation for Northern Ireland, managing EU PEACE funding for the re-integration of political ex-prisoners in Northern Ireland as well as support for community-based peace building. She is a recipient of the Raymond Georis Prize for Innovative Philanthropy through the European Foundation Centre. Kilmurray is working as a consultant with The Social Change Initiative to support work with the Migrant Learning Exchange Programme and learning on peace building.

Avila Kilmurray, Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucusudur ve bu siyasi partinin temsilcilerinden biri olarak Hayırlı Cuma Anlaşması müzakerelerine katılmıştır. Toplumsal tepki, kadın hareketi ve çatışmanın dönüşümü gibi konularda çok sayıda yazılı eseri vardır. Birleşik Krallık ve İrlanda'da aralarında Conciliation Resources (Uzlaşma Kaynakları), the Global Fund for Community Foundations (Toplumsal Vakıflar için Kürsel Fon), Conflict Resolution Services Ireland (İrlanda Çatışma Çözümü Hizmetleri) ve the Institute for British Irish Studies (Britanya ve İrlanda çalışmaları Enstitüsü) isimli kurumlarda yönetim kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır. 1990-94 yılları arasında Ulaşım ve Genel İşçiler Sendikası'nda Kadınlardan Sorumlu Yönetici olarak çalışmış ve bu görevi yerine getiren ilk kadın olmuştur. 1994-2014 yılları arasında Kuzey İrlanda Toplum Vakfı'nın direktörlüğünü yapmış ve bu görevi sırasında eski siyasi mahkumların yeniden entegrasyonu ile barışın toplumsal zeminde yeniden inşasına dair Avrupa Birliği fonlarının idaresini yürütmüştür. Avrupa Vakıflar Merkezi tarafından verilen Yenilikçi Hayırseverler Raymond Georis Ödülü'nün de sahibidir.

Professor RAM MANIKKALINGAM

Professor Ram Manikkalingam is founder and director of the Dialogue Advisory Group, an independent organisation that facilitates political dialogue to reduce violence. He is a member of the Special Presidential Task Force on Reconciliation in Sri Lanka and teaches politics at the University of Amsterdam. Previously, he was a Senior Advisor on the Sri Lankan peace process to then President Kumaratunga. He has served as an advisor with Ambassador rank at the Sri Lanka Mission to the United Nations in New York and prior to that he was an advisor on International Security to the Rockefeller Foundation. He is an expert on issues pertaining to conflict, multiculturalism and democracy, and has authored multiple works on these topics. He is a founding board member of the Laksham Kadirgamar Institute for Strategic Studies and International Relations, Colombo, Sri Lanka.

Amsterdam Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümü'nde misafir Profesör olarak görev yapmaktadır. Sri Lanka devlet başkanına barış süreci için danışmanlık yapmıştır. Danışmanlık görevini hala sürdürmektedir. Uzmanlık alanları arasında çatışma, çokkültürlülük, demokrasi gibi konular bulunan Prof. Ram Manikkalingam, Sri Lanka'daki Laksham Kadirgamar Stratejik Çalışmalar ve Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nün kurucu üyesi ve yönetim kurulu üyesidir.

BEJAN MATUR

Bejan Matur is a renowned Turkey-based author and poet. She has published ten works of poetry and prose. In her writing she focuses mainly on Kurdish politics, the Armenian issue, minority issues, prison literature and women's rights. She has won several literary prizes and her work has been translated into over 28 languages. She was formerly Director of the Diyarbakır Cultural Art Foundation (DKSV). She is a columnist for the Daily Zaman, and occasionally for the English version, Today's Zaman.

Türkiye'nin önde gelen şair ve yazarlarından biridir. Şiir ve gazetecilik alanında yayımlanmış 10 kitabı bulunmaktadır. 2012 yılının başına kadar yazdığı düzenli köşe yazılarında Kürt siyaseti, Ermeni sorunu, gündelik siyaset, azınlık sorunları, cezaevi yazıları ve kadın sorunu gibi konuları işlemiştir. Yapıtları 28 değişik dile çevrilen Matur, çok sayıda edebiyat ödülü sahibidir. Diyarbakır Kültür ve Sanat Vakfı Kurucu Başkanlığı görevinde bulunmuştur.

Professor MONICA MCWILLIAMS

Professor Monica McWilliams teaches in the Transitional Justice Institute at Ulster University in Northern Ireland. She currently serves on a three-person panel established by the Northern Ireland government to make recommendations on the disbandment of paramilitary organisations in Northern Ireland. During the Northern Ireland peace process, Prof. McWilliams co-founded the Northern Ireland Women's Coalition political party and was elected as a delegate to the Multi-Party Peace Negotiations, which took place in 1996 to 1998. She was also elected to serve as a member of the Northern Ireland Legislative Assembly from 1998 to 2003. Prof. McWilliams is a signatory of the Belfast/Good Friday Agreement and has chaired the Implementation Committee on Human Rights on behalf of the British and Irish governments. For her role in delivering the peace agreement in Northern Ireland, Prof. McWilliams was one recipient of the John F. Kennedy Leadership and Courage Award.

Prof. Monica McWilliams, Ulster Üniversitesi'ndeki Geçiş Dönemi Adaleti Enstitüsü'ne bağlı Kadın Çalışmaları Bölümü'nde öğretim üyesidir. 2005- 2011 yılları arasında Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu Komiseri olarak Kuzey İrlanda Haklar Beyanname-i için tavsiyeler hazırlamaktan sorumlu olarak görev yapmıştır. Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucularından olan Prof. McWilliams 1998 yılında Belfast (Hayırlı Cuma) Barış Anlaşması'nın imzalanmasıyla sonuçlanan Çok Partili Barış Görüşmeleri'nde yer almıştır.

HANNE MELFALD

Hanne Melfald worked with the Norwegian Ministry of Foreign Affairs for eight years including as the Senior Adviser to the Secretariat of the Foreign Minister of Norway before she became a Project Manager in HD's Eurasia office in 2015. She previously worked for the United Nations for six years including two years with the United Nations Assistance Mission in Afghanistan as Special Assistant to the Special Representative of the Secretary-General. She has also worked for the United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs in Nepal and Geneva, as well as for the Norwegian Refugee Council and the Norwegian Directorate of Immigration. Melfald has a degree in International Relations from the University of Bergen and the University of California, Santa Barbara, as well as a Master's degree in Political Science from the University of Oslo.

Hanne Melfald, başkanlık dahil olmak üzere 8 yıl boyunca Norveç Dışişleri Bakanlığı bünyesinde çeşitli görevlerde bulunmuş, 2015 yılından itibaren İnsani Diyalog için Merkez isimli kurumun Avrasya biriminde Proje Müdürü olarak çalışmaya başlamıştır. Geçmişte Birleşmiş Milletler bünyesinde görev almış, bu görevi sırasında 2 yıl boyunca Birleşmiş Milletler'in Afganistan Yardım Misyonunda BM Genel Sekreteri Özel Temsilcisi olarak görev yapmıştır. Ayrıca Birleşmiş Milletler Cenevre Yerleşkesi bünyesinde bulunan Nepal İnsani Yardım Koordinasyon Ofisinde de görev almıştır. Bir dönem Norveç Sığınmacılar Konseyi ve Norveç Göçmenlik İşleri Müdürlüğünde çalışan Hanna Melfald Norveç'in Bergen ve ABD'nin Kaliforniya Üniversitelerinde aldığı Uluslararası İlişkiler eğitimini Oslo Üniversitesinde aldığı Siyaset Bilimi yüksek lisans eğitimiyle tamamlamıştır.

ROELF MEYER

Meyer is currently a consultant on international peace processes having advised parties in Northern Ireland, Sri Lanka, Rwanda, Burundi, Iraq, Kosovo, the Basque Region, Guyana, Bolivia, Kenya, Madagascar, and South Sudan. Meyer's experience in international peace processes stems from his involvement in the settlement of the South African conflict in which he was the government's chief negotiator in constitutional negotiations with the ANC's chief negotiator and current South African President, Cyril Ramaphosa. Negotiating the end of apartheid and paving the way for South Africa's first democratic elections in 1994, Meyer continued his post as Minister of Constitutional Affairs in the Cabinet of the new President, Nelson Mandela. Meyer retired as a Member of Parliament and as the Gauteng leader of the National Party in 1996 and co-founded the United Democratic Movement (UDM) political party the following year. Retiring from politics in 2000, Meyer has since held a number of international positions, including membership of the Strategy Committee of the Project on Justice in Times of Transition at Harvard University.

Roelf Meyer, Güney Afrika'daki barış sürecinde iktidar partisi Ulusal Parti adına başmüzakereci olarak görev yapmıştır. O dönem Afrika Ulusal Kongresi (ANC) adına başmüzakereci olarak görev yapan ve şu an Güney Afrika devlet başkanı olan Cyril Ramaphosa ile birlikte yürüttüğü müzakereler sonrasında Güney Afrika'daki ırkçı apartheid rejim sona erdirilmiş ve 1994 yılında ülkedeki ilk özgür seçimlerin yapılması sağlanmıştır. Yapılan seçim sonrası yeni devlet başkanı seçilen Nelson Mandela kurduğu ilk hükümette Roelf Meyer'e Anayasal İlişkilerden Sorumlu Bakan olarak görev vermiştir. Roelf Meyer 2011-2014 yılları arasında Güney Afrika Savunma Değerlendirme Komitesine başkanlık yapmış, aynı zamanda aktif olan bazı barış süreçlerine dahil olarak Kuzey İrlanda, Sri Lanka, Ruanda, Burundi, Irak, Kosova, Bask Bölgesi, Guyana, Bolivya, Kenya, Madagaskar ve Güney Sudan'da çatışan taraflara danışmanlık yapmıştır.

MARK MULLER QC

Mark Muller, QC, is a senior advocate at Doughty Street Chambers (London) and the Scottish Faculty of Advocates (Edinburgh) where he specialises in public international law and human rights. Muller is also currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts and is the UN Special Envoy to Syria in the Syrian peace talks. He has many years' experience of advising numerous international bodies, such as Humanitarian Dialogue (Geneva) and Inter-Mediate (London) on conflict resolution, mediation, confidence-building, ceasefires, power-sharing, humanitarian law, constitution-making and dialogue processes. Muller also co-founded Beyond Borders and the Delfina Foundation.

Mark Muller Londra merkezli Doughty Street Chambers Hukuk Bürosu'na ve Edinburgh'daki İskoç Avukatlar Birliği'ne bağlı olarak çalışan tecrübeli bir hukukçudur. Uluslararası kamu hukuku ve insan hakları hukuku alanında uzman olan Muller, Afganistan, Libya, Irak ve Suriye gibi çeşitli çatışma alanlarında uzun seneler çatışma çözümü, arabuluculuk, çatışmasızlık ve iktidar paylaşımı konusunda danışmanlık hizmeti vermiştir. 2005'den bu yana İnsani Diyalog için Merkez (Centre for Humanitarian Dialogue), Çatışma Ötesi (Beyond Borders) ve Inter Mediate (Arabulucu) isimli kurumlara kıdemli danışmanlık yapmaktadır. Harvard Hukuk Fakültesi üyesi olan Muller bir dönem İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu başkanlığı ve Barolar Konseyi Hukukun Üstünlüğü Birimi başkanlığı görevlerini de yürütmüştür. Kültürel diyalog yoluyla barışı ve uluslararası anlayışı teşvik etme amacıyla İskoçya'da kurulan Sınırlar Ötesi (Beyond Borders) isimli oluşumun kurucusu olan Muller halen BM Siyasal İlişkiler Birimi bünyesindeki Arabulucular Destek Ekibinde Kıdemli Arabuluculuk Uzmanı olarak görev yapmaktadır.

AVNİ ÖZGÜREL

Mehmet Avni Özgürel is a Turkish journalist, author and screenwriter. Having worked in several newspapers such as Daily Sabah and Radikal, Özgürel is currently the editor in chief of the daily Yeni Birlik and a TV programmer at TRT Haber. He is the screenwriter of the 2007 Turkish film, Zincirbozan, on the 1980 Turkish coup d'état, Sultan Avrupa'da (2009), on Sultan Abdülaziz's 1867 trip to Europe; and Mahpeyker (2010): Kösem Sultan, on Kösem Sultan. He is also the screenwriter and producer of 2014 Turkish film, Darbe (Coup), on the February 07, 2012 Turkish intelligence crisis. In 2013 he was appointed a member of the Wise Persons Committee in Turkey established by then Prime Minister Erdoğan.

Gazeteci-yazar Avni Özgürel, uzun yıllar Milliyet, Akşam, Sabah ve Radikal gibi çeşitli gazetelerde haber müdürlüğü ve köşe yazarlığı yaptı. 2013 yılında Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir. 1980 darbesini konu eden belgesel film Zincirbozan (2007), Sultan Abdülaziz'in 1867'de Avrupa'ya yaptığı yolculuğu konu eden Sultan Avrupa'da (2009), Mahpeyker: Kösem Sultan (2010) ve 7 Şubat Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) operasyonunun anlatıldığı "Darbe" filmleri senaristliğini ve yapımcılığını üstlendiği projeler arasındadır. Özgürel, şu anda Yeni Birlik gazetesinin sahibi ve genel yayın yönetmenidir. Ayrıca TRT Haber'de program yapmaktadır.

Professor JOHN PACKER

Professor John Packer is Associate Professor of Law and Director of the Human Rights Research and Education Centre (HRREC) at the University of Ottawa in Canada. Prof. Packer has worked for inter-governmental organisations for over 20 years, including in Geneva for the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organisation, and for the UN High Commissioner for Human Rights. From 1995 to 2004, Prof. Packer served as Senior Legal Adviser and then the first Director of the Office of the OSCE High Commissioner on National Minorities in The Hague. In 2012-2014, Prof. Packer was a Constitutions and Process Design Expert on the United Nation's Standby Team of Mediation Experts attached to the Department of Political Affairs, advising in numerous peace processes and political transitions around the world focusing on conflict prevention and resolution, diversity management, constitutional and legal reform, and the protection of human rights.

Dr. John Packer Kanada'da Ottawa Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde doçent ve İnsan Hakları Araştırma ve Eğitim Merkezi (Human Rights Research and Education Centre) müdürüdür. 20 yıl boyunca Packer BM Mülteciler Yüksek Komiserliği, Uluslararası Çalışma Örgütü ve BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği gibi Cenevre'de bulunan hükümetler arası örgütlerde çalışmıştır. 1995'ten 2004'e kadar Lahey'de Packer Kıdemli Hukuk Danışmanı, ardından da Ulusal Azınlıklar Yüksek Komiserliği birinci müdürü olarak görev almıştır. 2012-2014 yıllarında Packer BM Arbuluculuk Uzmanlar Ekibi siyasi ilişkiler biriminde Anayasa ve Süreçlerin Tasarımı Uzmanı olarak yer aldı. Dünyadaki birçok barış süreci ve siyasi geçişler konusunda danışmanlık yapan Pecker, çatışma önleme ve çözümü, çeşitlilik yönetimi, anayasa ve hukuk reformları ve insan hakları korumasına odaklanmıştır.

JONATHAN POWELL

Jonathan Powell is the founder and CEO of Inter Mediate, an NGO devoted to conflict resolution around the world. In 2014, Powell was appointed by former Prime Minister David Cameron to be the UK's Special Envoy to Libya. He also served as Tony Blair's Chief of Staff in opposition from 1995 to 1997 and again as his Chief of Staff in Downing Street from 1997 to 2007. Prior to his involvement in British politics, Powell was the British Government's chief negotiator on Northern Ireland from 1997 to 2007 and played a key part in leading the peace negotiations and its implementation.

Ortadoğu, Latin Amerika ve Asya'da yaşanan çatışmaların çözümü üzerine çalışan ve devletten bağımsız arbuluculuk kurumu olan Birleşik Krallık merkezli Inter Mediate'in kurucusudur ve İcra Kurulu Başkanıdır. 2014 yılında Birleşik Krallık Başbakanı David Cameron tarafından Libya konusunda Özel Temsilci olarak atanmıştır. 1995-2007 yılları arasında Birleşik Krallık eski Başbakanı Tony Blair kabinesinde Başbakanlık Personel Daire Başkanlığı görevinde bulunmuş, 1997 yılından itibaren Kuzey İrlanda sorununun çözümü için yapılan görüşmelere Britanya adına başmüzakereci olarak katılmıştır. 1978-79 yılları arasında BBC ve Granada TV için gazeteci olarak çalışmış, 1979-1994 yılları arasında ise Britanya adına diplomatlık yapmıştır.

Sir KIERAN PRENDERGAST

Sir Kieran Prendergast is a former British diplomat who served as the Under-Secretary General for Political Affairs at the United Nations from 1997 to 2005 and as High Commissioner to Kenya from 1992 to 1995 and to Zimbabwe from 1989 to 1992. During his time at the UN, Prendergast stressed the human rights violations and ethnic cleansing that occurred during the War in Darfur and was involved in the 2004 Cyprus reunification negotiations. Since his retirement from the UN, he has conducted research at the Belfer Center for Science and International Affairs (United States) and is a member of the Advisory Council of Independent Diplomats (United States). Prendergast also holds a number of positions, including Chairman of the Anglo-Turkish Society, a Trustee of the Beit Trust, and Senior Adviser at the Centre for Humanitarian Dialogue.

Birleşik Krallık Dışişleri Bakanlığı bünyesinde aralarında Kıbrıs, Türkiye, İsrail, Hollanda, Kenya ve ABD'de diplomat olarak çalışmıştır. Birleşik Krallık Dışişleri ve Milletler Topluluğu Bürosu'nun (Foreign and Commonwealth Office) Güney Afrika'daki Apartheid rejimi ve Namibya konularıyla ilgilenen birimine başkanlık etmiştir. Bir dönem BM Siyasal İlişkiler Biriminde Müsteşar olarak çalışmış, BM Genel Sekreteri'nin Barış ve Güvenlik konulu yönetim kurulu toplantılarının düzenleyiciliğini yapmış, Afganistan, Burundi, Kıbrıs, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Doğu Timor gibi bölgelerde barış çabalarına dahil olmuştur.

RAJESH RAI

Rajesh Rai was called to the Bar in 1993 with his areas of expertise including human rights law, immigration and asylum law, and public law. He has been treasurer of 1MCB Chambers (London) since 2015 and has also been a Director of an AIM-listed investment company where he led their renewable energy portfolio. Rai is a frequent lecturer on a wide variety of legal issues, including immigration and asylum law and freedom of expression (Bar of Armenia), minority linguistic rights (European Parliament), and women's and children's rights in areas of conflict (cross-border conference to NGOs working in Kurdish regions). He is also Founder Director of HIC, a community centred NGO based in Cameroon.

1993 yılında İngiltere ve Galler Barosu'na kaydolmuştur. İnsan Hakları Hukuku, Göçmenlik ve Sığınma Hakkı hukuku ile Kamu Hukuku temel uzmanlık alanlarıdır. Kamerun'daki HIC isimli sivil toplum örgütü ile Uganda'daki Human Energy isimli şirketin kurucusudur. Bir dönem The Joint Council for the Welfare of Immigrants-JCWI-(Göçmenlerin Refahı için Ortak Konsey) direktörlüğünü yapmıştır. Başta İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu adına olmak üzere uluslararası alanda özellikle Avrupa, Asya, Afrika, ABD ve Hindistan'da çok çeşitli hukuki konular üzerine seminerler ve dersler vermiştir.

Sir DAVID REDDAWAY

Sir David Reddaway is a retired British diplomat currently serving as Chief Executive and Clerk of the Goldsmiths' Company in London. During his previous career in the Foreign and Commonwealth Office, he served as Ambassador to Turkey (2009-2014), Ambassador to Ireland (2006-2009), High Commissioner to Canada (2003-2006), UK Special Representative for Afghanistan (2002), and Charge d'Affaires in Iran (1990-1993). His other assignments were to Argentina, India, Spain, and Iran, where he was first posted during the Iranian Revolution.

Halen çeşitli özel şirket ve üniversitelere danışman, yönetim kurulu üyesi ve konsültasyon uzmanı olarak hizmet etmektedir. 2016 yılının Ocak ayından bu yana Londra Üniversitesi bünyesindeki Goldsmith Koleji'nde Konsey üyesi ve Goldsmith şirketinde yönetici katip olarak görev yapmaya başlamıştır. Bir dönem Birleşik Krallık adına Türkiye ve İrlanda Cumhuriyeti Büyükelçisi olarak görev yapan Reddaway bu görevinden önce Birleşik Krallık adına Kanada'da Yüksek Misyon Temsilcisi, Afganistan'da Özel Temsilci, İran'da ise Diplomatik temsilci olarak görev yapmıştır. Bu görevlerinin yanı sıra İspanya, Arjantin, ve Hindistan'da diplomatik görevler üstlenmiştir.

Professor NAOMI ROHT-ARRIAZA

Professor Naomi Roht-Arriaza is a Distinguished Professor of Law at the Hastings College of Law, University of California (San Francisco) and is renowned globally for her expertise in transitional justice, international human rights law, and international humanitarian law. She has extensive knowledge of, and experience in, post-conflict procedures in Latin America and Africa. Roht-Arriaza has contributed to the defence of human rights through legal and social counselling, her position as academic chair, and her published academic works.

Prof. Naomi Roht-Arriaza Amerika Birleşik Devletleri'nin San Francisco şehrindeki UC Hastings College of the Law isimli Hukuk okulunda öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Geçiş Dönemi Adaleti, İnsan Hakları İhlalleri, Uluslararası Ceza Hukuku ve Küresel Çevre Sorunları gibi konular uzmanlık alanına girmektedir.

Dr MEHMET UFUK URAS

Mehmet Ufuk Uras is a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. He was previously a former leader of the now-defunct University Lecturers' Union (Öğretim Elemanları Sendikası) and was elected the chairman of Freedom and Solidarity Party in 1996. Ufuk resigned from the leadership after the 2002 general election. Ufuk ran a successful campaign as a "common candidate of the Left", standing on the independents' ticket, backed by Kurdish-based Democratic Society Party and several left-wing, environmentalist and pro-peace groups in the 2007 general election. He resigned from the Freedom and Solidarity Party on 19 June 2009. After the Democratic Society Party was dissolved in December 2009, he joined forces with the remaining Kurdish MPs in the Peace and Democracy Party group. On 25 November 2012, he became a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. Ufuk is a member of the Dialogue Group and is the writer of several books on Turkish politics.

Dr. Mehmet Ufuk Uras İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde lisans, yüksek lisans ve doktora öğrenimini tamamladıktan sonra, milletvekili seçilene kadar İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yardımcı doçent doktor olarak görev yapmıştır. 22 Temmuz 2007 genel seçimlerinde İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili adayı olmuştur. Seçimlerin sonucunda %3,85 oranıyla yani 81.486 oy alarak İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili olarak 23. dönem meclisine girmiştir. Seçimler öncesinde liderliğinden ayrıldığı Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) Genel başkanlığına 11 Şubat 2008'de yapılan 5. Olağan Kongresi'ni takiben geri dönmüştür. 17 Haziran 2009 tarihinde, partinin dar grupçu bir anlayışa kaydığı düşüncesi ve sol siyasetin daha geniş bir yelpazeye ulaşması iddiasıyla bir grup arkadaşıyla Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nden istifa etmiştir. ÖDP'den ayrılışıyla birlikte Eşitlik ve Demokrasi Partisi kuruluş sürecine katılmıştır. DTP'nin 19 kişiye düşüp grupsuz kalmasından sonra, Kürt sorununun parlamentoda çözülmesi gerektiğini savunarak Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) grubuna katılmıştır. Ufuk Uras, seçim sürecinde, kuruluş çağrısını yaptığı Eşitlik ve Demokrasi Partisi'ne üye olmuştur. 25 Kasım 2012'de kurulan Yeşiller ve Sol Gelecek Partisinin kurucularındandır ve aynı zamanda PM üyesidir. Uras'ın çok sayıdaki yayınları arasında "ÖDP Söyleşileri", "İdeolojilerin Sonu mu?" (Marksist Araştırmaları Destek Ödülü), "Sezgiciliğin Sonu mu?", "Başka Bir Siyaset Mümkün", "Kurtuluş Savaşında Sol", "Siyaset Yazıları" ve "Alternatif Siyaset Arayışları" "Sokaktan Parlamente'ye" "Söz Meclisten Dışarı" ve "Meclis Notları" adlı kitapları da bulunmaktadır.

Professor Dr SEVTAP YOKUŞ

Professor Dr Sevtap Yokuş is a Law Faculty Member at İstanbul Altınbaş University in the Department of Constitutional Law. She holds a PhD in Public Law from the Faculty of Law, İstanbul University, awarded in 1995 for her thesis which assessed the state of emergency regime in Turkey with reference to the European Convention on Human Rights. She is a widely published expert in the areas of Constitutional Law and Human Rights and has multiple years' experience of working as a university lecturer at undergraduate, postgraduate and doctoral level. She also has experience of working as a lawyer in the European Court of Human Rights.

Prof. Dr. Sevtap Yokuş İstanbul Altınbaş Üniversitesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı öğretim üyesidir. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Kamu Hukuku Doktora Programı bünyesinde başladığı doktorasını "Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin Türkiye'de Olağanüstü Hal Rejimine Etkisi" başlıklı tezle 1995 yılında tamamlamıştır. Akademik görevi sırasında lisans, yüksek lisans ve doktora aşamasında dersler veren Prof. Dr. Yokuş özellikle Anayasa Hukuku ve İnsan hakları Hukuk alanında uzmanlaşmıştır. Ayrıca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuruda pratik avukatlık deneyimi de bulunmaktadır.

11 Guilford Street
London WC1N 1DH
United Kingdom
Phone: +44 (0) 207 405 3835

 democraticprogress.org

 info@democraticprogress.org

 [@DPI_UK](https://twitter.com/DPI_UK)

 [DemocraticProgressInstitute](https://www.facebook.com/DemocraticProgressInstitute)

